

Tartu Riiklik Ülikool
NSV ajaloo kateeder

Maie Toimet

V. I. Lenin noorsooorgani-
satsioonide spetsiifikaast ja
ülesannetest

Diplomitöö

Juhendaja: K. Koger
van-õpetaja

TRÜ NSV Lõdu ajal. kat.

In. nr. 2109

Tartu 1969

Sissejuhatus

Noorsooga seotud küsimused on huvitanud teadust väga ammu ja väga mitmetest aspektidest. Kuni marksismi ilmnemiseni oli noore põlvkonna osa ühiskonna progressis, tema ettevalmistamine traditsioonide tugevuseks peetud traditsioonilt põhjendatuna. Seda viiti töötava noorsoo osas. Alles Marx ja Engels näitasid enda töös, et töölisklassi tulevik otsustab noor põlvkond. Nii ütleb Marx, et töölisklassi ja seega kogu inimkonna tulevik sõltub sirguva põlvkonna kasvatusest.¹ Riiklasi kasvatades Marx ja Engels üldjoontes noorsoo kasvatamise traditsioonilt põhjendatud programmi.² Marx ja Engels ei võinud enam ajal anda noorsoo kasvatuse ja õpetamise küsimuste läbitöötlemist poliitiliselt tingimustes. Seda tegi V. I. Lenin, kes lahendas sellega poliitilistliku ühiskonna seisukohalt tähtsa küsimuse.

¹ vt. K. Marx, *Ученые труды гегемана брешенного коммунистического коммунизма*, 1939, 2, т. 16., л. 198.

² vt. *Samas ja "Коммунистический партия манифест"*, Таллин 1966, л. 51.

V. I. Lenin lähtus Marxismi põhiseisukohtadest. Ta nägi sirguvas noorsoo sotsialistliku revolutsiooni saatus määrajat³, sotsialismi üleskütajad⁴ ja sotsialismivõitum eesmärgid⁵. Lüheldalt — Lenin nägi noorsoo tulevikku rajajat. Seepärast hindas Lenin noorte osa ajaloos väga kõrgelt. Ta suhtus noorsoo suuri tähelepanuga, uskus nende jõusse.

Et noorte kasvotamisest ja suunamisest sõltub tuleviku saatus, siis on see põhjus, miks taolasteid inimesi ja jälle tulevaid noorte probleemide juurde tagasi.

Näha enam tõmbab noormehe endale tähelepanu ka sellega, et pidevalt suureneb noorte osa maamajadomikkonnas. 1967. aasta rahvaloenduse põhveste organisatsiooni andmetel on 49% maailma elanikest alla 22 aasta vanad.⁶

Näga muut tähelepanu pöördama noortele Nõuagude diidus. Tänu diidile olid ja on noorsoo probleemid Nõuagude diidu Kommunistliku Partei hoolitsuse objektina partii loomise algusest peale. Ka viimast Nõuagude diidu

³ vt. V. I. Lenin, Kirj A. A. Bogdanovile ja S. I. Gusevile, Tšond, 8. kd., lk. 121-125. ja Ettekanne 1905. aasta revolutsioonist, Tšond, 23. kd., lk. 243.

⁴ vt. V. I. Lenin, Haridusloolise kongressi, Tšond, 33. kd., lk. 408.

⁵ vt. V. I. Lenin, Noorsooühingute ülesanded, Tšond, 31. kd., lk. 252-268.

⁶ vt. Gusevsko ja noorsoo, "Nõuaga räägime" 1968, lk. 18.

Kommunistliku Partei XXII kongressil arutati mitmeid noorsooga seotud küsimusi. Nii öeldakse NõukP Keskkomitee aruandes kongressile: partei usub komsonoli ja noorsoo järgse näg usaldab talle järjest vastutusrikkamaid ülesandeid. Samas rõhutatakse komsonoli organisatsioonilist ja distsipliini tähtsustamist vajalikkust.⁷ Partei poolt usaldusosust annab tunnistust sellegi fakti, et viisaastaku kõige vastutusrikkamad ülesanded anti noortele.⁸

Partei poolt tänapäeval kommunistlikele noorsooühingutele püstitatavad ülesanded teaduse, tehnika, tootmise valdkonnas tõstatavad vajaduse komsonoli elu praktiline ühinenute kõrgel tegelda ka teoreetiliste probleemidega. Esmaajanes nende probleemidega, mis ennel ajal olid päevakorral ja osaliselt lahendatud, kuid hiljem unustatud.

Käesoleva töö ümbrängis oluaski alustada mõningate komsonoliga seotud teoreetiliste-metoodiliste probleemide käsitelu. Töös püütakse esile tuua ja näidata v. t. Leninil osa selliste probleemide lahendamisel nagu noorsoo koht ja osa riiskonnas, tema organiseerimise vajalikkus, organisatsioonide spetsiifika ja ülesanded.

⁷ vt. NõukP Keskkomitee aruanne Nõukogu ühele Kirjale Kommunistliku Partei XXII kongressile, Tallinn 1966, lk. 5.

⁸ vt. Üheliidulise Leninliku Kommunistliku Noorsooühingu XV kongressi materjali, Tallinn 1966, lk. 14.

Selliga ei ole kaaratus' kaugeltki kõik konso-
moliga seotud teoreetilised probleemid. Töö ei pre-
tendkeri täiuslikkusele, vaid on alguses edaspi-
disle ningaravale uuminiistööle.

Töö metodoloogilises aluses on marxismi
klassikute noorsoosiinuni pumduvad töid. Eiti tu-
les esile tösta N. S. Leninil sellised töid nagu „Ep-
pivani noorsoose ruktunise kohta käiva uolut-
siooni projekt“, „Noorsoo-Internatsionaal“ ja „Noor-
sooikingute ülasand“. Nimetatud töid on kõi-
gile noorsooprobleemide uadipile suureks teoreti-
lises abiks.

Lisaks marxismi klassikutele on kasutatud
partii kongresside, koavenatside ja pleenumite
otsustid ning konsonoli kongresside matrijali.

20. ndatil aastatil ilmus rida konsonolite-
givist käsitluraid' töid. Osa neist on endiste
konsonoliantivistide mälestuste kogumikud.⁹ Nag'
onavad kahtlemata kahtavat väärtust, kuid
nad ei kaara kaugeltki kõiki küsimusi, eri-
ti teoreetilisi. Teine osa on konsonoli aja-
lugu käsitlurad raamatud.¹⁰ Need tõtturad

⁹ E. Tšupr, Na pumi miljonam, Moskva 1925.
M. S. Sviridov, Komsonomol'skij omlodok, Minski 1924.
Lenin i molodenn, Partizdat 1933.

¹⁰ Kommunisticheskoje dviženije molodenn v Rossii,
Moskva 1920, B. Orlov, Krotkaja istorija P. S. K. S. M.,
Moskva, Rostov n. D., 1925, A. Maevskij, Turvoni rogi
internatsionala molodenn, Moskva 1926, A. Šokhin,
Krotkaja istorija V. K. S. M., „Molodaja gvardija“ 1928,
O. Rostovskij, Širiki ko istoriji V. K. S. M., „Molodaja
gvardija“ 1933.

dokumentidele ja on seetõttu rohkem hinnatavad.

Järgnevatel aastatel ilmunud töid on isikukultuse aastatel põhiliselt hävitatud ja seepärast ei ole need raske autori le kätte saadavad. Ligipääsmatus jäis ka arhiivide materjalid. Siida liitka aitab suurel osal täita viimastel aastatel ilmunud dokumentide kogumikud ja publikatsioonid ajakirjanduses. Selgu siinkohal viitatakse 1957. aastal kirjastuse „Moloday vopros“ poolt välja antud kogumik „Ktse o komсомоле и молодежи“. Комсомолі varasema perioodi dokumentid on koondatud kogumikku „В кругу молодежи“, Москва „Молодая вепрос“ 1963. Siis Комсомолі 50-nda aastapäevaga avaldati ajakirjas „Molodoi komysmism“ rida uue tüüpi matuid dokumente.

Esimeste комсомолі de käsitlevate raamatutega on kõrgimal teaduslikul tasemel M. M. Kangeel и Т. Д. Коваленко, Ленинские притисуніе работніе комсомолі, „Молодая вепрос“ 1963 ja Н. В. Тирюшенко, Тармис и комсомолі 1918-1920 м., Төрвмү 1966. Viitatakse raamatuid toetavad suurel faktide hulgal. Siin piiritakse avada rida teoreetilisi probleeme. Sakjuko jäätavad ka siin jäätund ja üldistunud resistents.

Kuigi abiks töö kirjutanisel olid minu võit-
luskaaslaste Krupskaja, Kalinini, Lunatšarski jt.
tööd ning mälestused. "Neid kasutasid need el-
gumaks mõneski muini mõtted.

Kasutatud on ka siniste noorsooliikumise
juhtide Šatškini, Bezšencski, Rõkmini jt. mä-
lestusi.¹²

Kõik see koost andiski võimaluse anda
mõningate noorsooliga seotud probleemide
käsitlemiseks.

Ena üleshitusel koosneb käesolev töö
sisjuhatast, kolmest peatükist ja lõpposa-
st. I peatükis püütakse näidata noorsooorganisatsoo-
nide teed, nende tegevise vajadust ja anda
ajalooline taust. II peatükis käsitletakse de-
mini misuusti noorsooli teha määramisel
ühiskonnas, noorsooli isemise ja noortest
partiiga ning noorsoohulkaas-
kaga. III peatükis
käsitleb noorsooli teostatud ülesandeid.

¹¹ M. I. Kalinin, Kommunistlikust noortest, Tallinn 1947.
H. K. Krupskaja, O kollektivnom voennom -
nom, "Molodaja gvardia" 1956.
Velikii drug molodosti, "Molodaja gvardia" 1960.

¹² A. Buzikanski, Na pervyx szvezdah komсомола,
Moskva 1956.
G. Rõvkin, Voprosy no istorii VКСМ, "Molodaja
gvardia" 1933.
A. Maaskin, Linnid ja PAKSM, "Юность" 1965, №7.

I V. I. Lenini osa noorsoo organiseerimisel

Nõitleks kommunistlike partei ja komsomo-
li loomine eest meie maal on seotud V. I. Le-
nini nimega. Nõideldes uut tüüpi partei loomi-
se eest, aitas Lenin ka noorsoo organiseeruda.
Noorsoo organiseerumise vajalikkust on Lenin
põhjendanud mas ena töös. Olgu siinkohal
nimetatud sellised nagu „Aktuaalne küsimus”,
„Õppiranne noorsoose kultuurise kohta käiva
revolutsiooni projekt” ja „Kirj A. A. Bogdanovile
ja S. J. Gussvile”. Lenini tugevuse noorsoo orga-
niseerimise põhinõutite väljatöötamisel võib ja-
gada kolme etappi:

I etapp – sajandi vahetusest kuni 1905.-1907. aas-
ta revolutsioonini;

II etapp – Esimese maailmasõja aastas (1914.-
1917.);

III etapp – Venemaa Kommunistlike Noorsooühin-
gu loomine. – ainult loomine?

Naatleme nüüd need etappe lähemalt.

Heinrich?

4. Noorsooliikumine Venemaal kuni 1905.-1907. aasta revolutsioonini.

Nii nagu partei ajalugu ei saa alustada kindla kuupäevaga, nii ei ole võimalik ka täpselt öelda kuupäeva, millal sai alguse noorsooliikumine. Juba 1899. aastal juhatas Lenin oma töös „Aktuaalne küsimus“ monumendi kõige tähtsama ülesandena organiseerumise. Eriti rõuab Lenin rasema organisatsiooni mõtte propageerimist noorsoos. ¹³ Lenin peab noorsoo organiseerimise küsimust isegi nii tähtsaks, et selle lahendamise järgi aruab ta lahenduvat kõik teised aktuaalsed küsimused. ¹⁴ Seega võib arvata, et juba sajandi vahetusel oli noorsugu organismis tegutsenisele. Selles aktiivselt tegutsen noorsoos nägi Lenin proletariaadi aktiivset abi-
list ja liitlast. ¹⁵ Siis selles, et noorsoost saaks tõeline töölisklassi liitlane, tuli tõsiselt mõelda tema organiseerimisele, sest organiseerimata noortega on raske töötada. Paralleelselt partei rajamisega, töölisklassi organiseerimisega, jälgib Lenin ka noorsooliikumist.

¹³ vt. V. I. Lenin, Aktuaalne küsimus, Teosed, 4. kd., lk. 191-192.

¹⁴ H. Samson.

¹⁵ vt. V. I. Lenin, Kirie A. A. Bogdanovile ja S. I. Gusevile, Teosed, 8. kd., lk. 121-125.

Enialgu on need põhiliselt õppiva noorsoo väl-
jaastumised, keda tõukab sellise koolides valitseva
kasarmukord. See ei ole massiline liikumine,
kuid tida tuli ometi arvestada, sest ta oli
suunatud valitsva korra vastu.¹⁶

Õppiv noorus hakkas ka piagi looma oma
organisatsioone. Suurematus Venemaa linnades tek-
kisid õppiva noorsoo organisatsioonid juba 1901. aas-
tal.¹⁷

1902. aastal kutsusid need organisatsioonid
kokku kongressid, kus loodi nn. lõuna-vene-
maa keskkoolide õpilaste gruppide komitee.¹⁸ See
ühendas enda ümber küllalt kiiresti suure osa
õppivast noorseost. Õpilased tegelised põhiliselt
valitsva koolikorra kritiseerimisega. Selle kõrval
püüdsid aga ka läheneda tööliisklassile ja too-
tada VSDP Partei. Keskkoolide õpilaste II. kongres-
s 1903. aastal võttis vastu järgmise otsuse: „Kong-
ress tunnustab proletariaarse sotsialismi vältima-
tut vajadust noorsoo seas; nende ideede ainseks
kandjaks on kongressi arvates VSDP.“¹⁹

See avaldus annab tunnistust sellest, et
sotsialismi ideed olid Venemaal levinud ja

¹⁶ vt. B. Gprob, Kramkax uemopua P. I. K. C. M., Moskva 1925,
(lõaspidi: B. Gprob, Kramkax uemopua), lk. 11.

¹⁷ vt. Samas, lk. 12

¹⁸ vt. Samas.

¹⁹ Samas, lk. 12, 31.

noorte hulgas tuntud. rihtlasi võime sellist dokumendist teha järelduse, et osa õppivast noor-
soost - s.o. osa tulevase intelliigentsist tunnus-
tas proletariaadi ja tema partii juhtivat osa
võitluses valitsusega.

Valitsuse repressioonide vastu protesteerisid ka üliõpilased.²⁰

VSDTP ja tema juht Lenin ei jäänud omalt poolt ükskõikseks noorsoo enesavaldus-
te vastu. Lenin sai aru, et tuleb toetada iga-
sugust protesti võitluses isevalitsuse vastu. Kõik
need protestid on vaja ühendada.²¹ Noorsoo näol
oli kujunenud vastuvõttev pinnas partii idee-
dele. See pinnas eotas külvi, mis pidi olema
tuttud osuslikult. Tehtud nii, et kasvaks täis-
väärtuslik vili.

Nagu proletariaadile oma parteid, nii oli
ka noorsoole vaja tugivat organisatsiooni sel-
leks, et kasvabada distipliini ja taadlikkust.
Parteiga võrreldes omaks see organisatsioon
ealisi isiarasusi. Oma töös kasutaks ta sa-
le vastavaid spetsiifilisi vahendeid. See organi-
autori arvates põhiliselt põhjuseks, miks noor-
tele oli vaja oma organisatsiooni, mis kas-

²⁰

vt. V. I. Lenin, 183 üliõpilase soldatiks andmine, Tõend, 4. kd., lk. 371-375.

²¹

vt. V. I. Lenin, Demonstratsioonide algus, Tõend, 5. kd., lk. 286.

rataas noortis noorte päraselt distsipliini ja taadlikkusest.

Noorte praatilises aitamises kutsus Lenin bolševikke minema noorte hulka. Ta kutsus juhtinud noori nii, et nad "... organiseerudes pöördussid muu komiteede poole."²² Samuti soovitas Lenin noortel hoida praatilises tugevuses sidet sotsiaal-demokraatlike organisatsioonidega selles, et vältida jämedaid vigu töös.²³

Esitatud näeme, et Lenin taotles noorte ja sotsiaal-demokraatlike organisatsioonide raheliste sidemete loomist. Koostöö parteiga olis noortele olnud viimeseks organiseerumise kooliks, olis taganud neile ainuõige, revolutsiooniline tee valiku.

1903. aastal süvendab Lenin oma mõtteid veelgi. Töötades välja partii II kongressi resolutsiooni projekti õppirasse noorsoose suhtumisest, kirjutab Lenin: "... kongress teeb rõhksidele partii organisatsioonidele ettepaneku avaldada noorsoole igasugust (sünni allamäärimatus - H.T.) kaasabi tema püüdkuotes organiseeruda".²⁴

Ajajärk, et Lenin pühendab nii suurt tähelepanu noortele ajal, millal toimus alles

²² V. I. Lenin, Kõne õppirasse noorsoose suhtumise kohta 10. (23.) augustil, Tšond, 6. kd., lk. 461.

²³ V. I. Lenin, Õppirasse noorsoose suhtumise kohta, käira resolutsiooni projekt, Tšond, 6. kd., lk. 425.

²⁴ Vt. Samas.

partii loomine, räägib juba ise enda eest.

VSDTP II kongress mõistis õigesti noorsoo or-
ganiseerumise aktuaalsust ja fikseeris selles
ettepanekus resolutsioonis.²⁵ Sellis öeldakse: kong-
ress teeb kõikidele partii organisatsioonidele
ettepaneku aidata noori organiseerumispüüd-
lustes.

Et sel ajal pöördub esikätt õppi-
ra noorsoo poole, püüab teda aidata, on
täiesti loomulik. See osa noorsoost asus kõige en-
ne organiseerumise teel. Õppiv noorsugu oli
ka see, kes tänu kirjaoskusele sai lugeda
marksistlikku kirjandust.

1903. aastal loodi lisaks eespool nimetatud
Lõuna-Vennimaa õppiva noorsoo ühinguks ka
Õppiva Noorsoo Põhjaühing.²⁶

Revolutsioonilise situatsiooni süvenedes
1905. aastal nõuab selles seltskonnas otsustavamalt
noorsoo organiseerumist. Noorsoo organiseerimise
puhul lisab selles seltskonnas juba mõtte-
noorte ühendamise ka partii komiteede tööle.
Ja nõuab ka noortest moodustatud ringide
arvu otsustavat suurendamist. Need mõtted

²⁵ vt. NKKP kongresside, konverentside ja keskkomitee
plenumite resolutsioonid ja otsused, Tallinn
1956 (edaspidi: NKKP kongresside... otsused), I osa,
lk. 55.

²⁶ vt. A. Moxun, Krimiaa meemoria BSKM, "Moro-
gaia isapär" 1928 (edaspidi: A. Moxun,
Krimiaa meemoria), lk. 30.

on Lenin selgusti esile toonud kirjas A. F. Bogdanovile ja S. I. Gusevile. Lenin kirjutab, et viimase Venemaal inimeste puuduse üle on kuristagu. Siinusi, kus võisid tööd teha, on palju. Eriti leidub teotaktelisi inimesi noorte seas. Nii tuleb need julgemini ja laiemalt kaasa haarata, mitte kartma nende oskamatusi. Nii on need komiteedidesse või veel parem — organiseerida nende endi ringe. Ainult organiseerida, organiseerida ja organiseerida sadu ringe.²⁷

Nagu vastuseks sellele tekib veel üks õppimise noorsoo organisatsioon 1905. aastal — Seminariistide ühing.²⁸

Kõik need õpilaste organisatsioonid tekkisid revolutsiooni tõusuperioodil. Revolutsiooni vaibudes, kui intelligentne valdus revolutsioonist, lakkas ka õpilaste liikumine ja enamuse nende organisatsioonide laos laiali. Enam iseenesest oli see liikumine olnud väimendavlik. Ta ei läinud lõpmuni revolutsiooniga kaasa. Rõhkus selle liikumise suuremaks vasts oli see, et ta ei olnud sidet laiale hulkadega. Sellele vaatamata on see liikumine noorsoo idasise organiseerimise seisukohalt tähtsust. Kindlasti orga-

27

vt. N. I. Lenin, Kirj A. F. Bogdanovile ja S. I. Gusevile, Teosed, 8. köht, lk. 124.

28

vt. A. Kozlov, Spammas nemopu, lk. 31.

riisatsioonist kassas välja terve rida töölisti revolutsionääre.²⁹

Järgnevad näitsooniaastad pidurdavad noorsoo organiseerimist, kuid anda mitte kaudselt.

2. N. I. Lenini rõõmus noorsoo organiseerimise eest Esimese maailmasõja aastatel.

Esimese maailmasõja aastatel on märgata mitu noorsoo aktiveerumise lainet. See on juba töölistinoorsoo mas. Põhjusid selle kiirenenud tuleb otsida noorte elust. Sõja aastatel kassas tunduvalt noorte osa tööliklassi koosseisus.

Olgu siin esitatud ära toodud tabel³⁰ selle iseloomustamiseks.

Tööliklassi koosseis Venemaal Esimese maailmasõja aastatel.

Vanus	Tööliste koosseis 1914. aasta lõpuks				Tööliste koosseis 1. I 1917. aastal			
	Mõlemast soost		Naised		Mõlemast soost		Naised	
	Absoluteelt	%	Absoluteelt	%	Absoluteelt	%	Absoluteelt	%
Idiskasvanud	1746442	89,1	537468	27,4	1801040	86,0	717134	34,2
Noorukid (15-17 a.)	183285	9,3	72086	3,7	242866	11,6	101117	4,8
Ala-alased	28873	1,6	13066	0,7	49956	2,4	21083	1,0
Kokku	1960860	100,0	622620	31,8	2093862	100,0	839234	40,0

²⁹ vt. B. Грив, Крамная ученица, к. 13.

³⁰ vt. O. Прокун, Очерки по истории ВЛКСМ, "Новая жизнь" 1933, к. 30.
 Andmed aktivaal raamatust A. I. Pannin, Очерки по истории рабочего класса в России, Москва 1958, к. 268 toodud andmetega.

Tabelist näeme, et 1917. aastal moodustasid lapsed ja noorukid 14% kogu Venemaa tööli-
klassist. Tööstusettevõttes töötas 292 822 last ja
noorukit. Sellise suure noorte arvu organisecrimine
oleks andnud proletariaadile väärtilise abilise
revolutsioonis.

18-23 aastased noored olid ka need, mida
valitsus pidevalt saatis rindele rahurilikas.
See tekitas noorte mas pahameelt, tekitas riha
valitsuse vastu.

Politiilisele aktiivsusele tõukas noori ka sõja-
aastate raske majanduslik olukord.

Kõik need põhjused viivad selleni, et isa-
de kõrval tõusvad revolutsioonilisele teele po-
jad. Coarvõll revolutsioonilisest võitlusest ja
tööliisklassi ühinemise asuaju õpetasid noorust
mõistma ühineamise tähtsust. Võitlus hakkas noor-
sugu tundma end osana revolutsioonilisest klas-
sist. Võitlus õpetas allutama inelikuks huvio-
klassihuvidele. Pidades silmas linini õpetust
sellest, et villustatult ii saavitata midagi,
et ühinemises peitub jõud³¹, hakkasid töö-
lisnoored looma oma organisatsioonid.

Esimesed väikened tööliisnoorte ringid teki-
vad juba 1915. aastal. Pidevalt kasvades mu-
junvad nad silmapaistvateks noorte sotria-

³¹ vt. H. B. Трыпушенко, Партия и комсомол 1918-1920 гг.
Торск, 1966 (издатель: Н. В. Трыпушен-
ко, Партия и комсомол), л. 25.

listlikus ühinguteks Petrogradis, Moskovas, Jekaterinburgis, Rostoris jne ääres jne.

Massiline proletaarne noorsootikumine algas juba 1917. aasta veebruarirevolutsiooni.³² Leninil sõnade järgi muutus Venemaa juba veebruarirevolutsiooni legaalsuse mõttes kõige vabamaks maaks.

Juba märtsis-aprillis loodi enamuse Petrogradis tihastes noorte kollektiivid.³³ Nende esindajad kuulusid vabriku komiteedesse, andes nii noortele võimaluse tulla juhtimisile juurde.

1917. aasta mais tehti Petrogradis katse ühendada noorte kollektiivid. Kuuselt ei olnud bolševikud veel suutnud küllalt tugevalt kogu noorsoo poolthoidu võita, sest ühinemise tulemuseks oli apoliitiline „klassiräline“ noorsooorganisatsioon „Töö ja Valgus“. Siisla juhtis väikekoolauliku intelligentsi esindaja Švrtsov.³⁴

Nüüd hakkasid bolševikud tõsisemalt võitlema noorte enda poolt tõmbamise eest. See ka õnnestus. „Töö ja Valgus“ eksisteeris vaid paar kuud. Ta varises kokku bolševistlikult meelestatud noorsoo surve. Noored löid juba

³² vt. M. Скоринко, Комсомольск охматра, Ленинград 1924, lk. 25.

³³ vt. Коммунистическое движение молодежи в России Москва 1920 (edaspidi: Коммунистическое движение), lk. 7.

³⁴ vt. Замар, lk. 12. Nimetatud kaamatus on tõeline, vt Švrtsov oli kahtluse all, Tšapman ja Komolov, lk. 28 nimetab teda „partiidus sotsialistiks“.

1917. aastal uue organisatsiooni — Töötava Noorsoo Sotsialistliku ühingu.³⁵ See juhtis endale ülesandeks arendada noortes klassikaadruust ja propageerida sotsialismi ideid.

1917. aastal muututas Petrogradi ühelinnaaline töötava noorsoo koosolek selle organisatsiooni ainsaks tõeliseks töötava noorsoo organisatsiooniks. Koosolek saatis teavituse Leninile, Zinovjevile, Trotskile, Lunatšarskile.³⁶

Petrogradis tekkinud noorsooorganisatsioon oli loodud stiikiliselt, noorte endi poolt. Esialgu püüdis noorte organisatsioonil side VSDT(6)Partiaga.

Koosolek teistel alustel tekkis noorsooorganisatsioon Moskvas. Siin loodi see VSDT(6)P Moskva komitee juures. Sellel organisatsioonil püüdis stiikiline insloom. Noortelt nõuti organisatsiooni astumiseks partii soovitus.³⁷ Selline ühendamine osutus liiga kitsaks. Peale nola kui 1917. aasta augustis toimus partii VI kongressil võeti vastu otsus, et noorsooorganisatsioonid on vaid ideeliselt, mitte organisatsiooniliselt seotud partiiga,³⁸ loodi Moskvas uus³⁹ noorsooorganisatsioon. See nimetas end

³⁵ vt. Коммунистическое движение, к. 8.

³⁶ vt. Тамар,

³⁷ vt. 1-й Всероссийский съезд РКМ, "Молодая гвардия" 1924 (edaspidi: 1-й съезд РКМ), к. 30.

³⁸ vt. МКК конгресси... стеног., I osa, к. 386-387.

³⁹ vt. 1-й съезд РКМ, к. 30 ja С. Мокшук, Крамная история, к. 44-45. Raskinatus. Коммунистическое движение, 1928 on öeldud, et partii juures anti noorsooorganisatsioon uorganisiseeriti. Sellest on mõeldud hilisemad organisatsioonide ühinemist.

"III Internatsionaal". Mõni küs eksisteerisid need organisatsioonid paralleelselt. Kui selgus, et "III Internatsionaal" töötab bolševik juhtimisel, siis ühines ka partei juures ühe organisatsiooniks. ⁴⁰ Nimeks jäi "III Internatsionaali Töötava Noorsoo ühing". See hakkas töötama Petrogradi esmijuliseisralt.

Petrogradi ja Moskva organisatsioonid olid kaks varianti noorsoo organiseerimisel. Esimesel juhul tekkis noorte organisatsioon noorte eraldi algatusel, stükilise liikumise tulemusena. Teisel juhul organiseeris noori partei.

Provintside noorte organisatsioonid tekkisid Petrogradi ja Moskva esmijuliseisralt.

Noorsooorganisatsioonide kiire kasv oli igati tervetulemus nähtus. Riiklasi tõi ta päevaavalgele uued noorsoo organiseerimisega seotud küsimused. Ennekoide tuleks määrada noorte vahelised kogemused oma organisatsioonide põhikirjade väljatöötamisel, organisatsiooniliste ülesannete ja eesmärkide puistitamisel. Seai ni palvel tuli siin noortele appi N. K. Krupnikaja. 7. juunil 1917. aastal ilmusid tema muust "Pravdas" artikell "Kuidas organiseerida

⁴⁰

В. А. Мокун, Крамная мемория, л. 45,
1-й срез РКМ, л. 30.

tootavad noorsugu" ja "Ninimaa Töötava Noorsoo ühingu põhikirja projekt." 41

N. K. Krupsaja poolt esitatud põhikirja projektis on öeldud: „Oma organisatsioon on noorsoole vajalik sellas, et arendada endis oskust organiseeruda. Organisatsioon korraldab oma liikmetest hoolikse võitlejaid. Teadlikkus ja organiseeritus on noorsoole vajalikud sellas, et täita ülesandeid, mis kerkivad nende ette ühiskonnas toimuvate sündmuste tõttu.“ 42

N. K. Krupsaja poolt välja töötatud projekt oli noortele suureks abiks. Ühtlasi rõhustas see ette üleminekut järgmisele etapile – noorsoo organiseerimisele ülevaamalas ulatuses.

Olumärkselval noorsooühingud olid ringide isoleerimuga. Need jäid lokaalsetes. Suurimil määral keskustas olid need Petrograd ja Moskva. Sellised väikesed organisatsioonid olid vajalikuks etapis noorsoo organiseerimisel. Sotsialistide ja töölisklasside arendades jäid need liiga kitsaks. Need põhjustasid

41

Л. В. Колье фронт. Молодежь грандканавы войны. Сборник документов, Москва. Молодая гвардия" 1963 (издатель: В. Колье фронт) 1/1, л. 9-10, 10-12.

42

Samas, л. 10-11.

ilumäärast kyllustatust ja jõukuse. Tõuse-
tus vajadus kindlamate sidemete järele üle-
venemaalises ulatuses. See tõstis päevakorral
ülesande – asuda noorsoo organiseerimisele
kõrgemal astmel. Tuli luua iluvenemaaline
noorsooühing.

Väideldes ühtse partii loomise eest oli de-
nin öelnud: „... tuleb ette valmistada niivõrd
suure organisatsiooni, et selles oleks võimalik
mille mitmesuguste tööalade vahel läbi viia
range tööjaotus.“⁴³ Sama kehtib ka noorsoo-
organisatsiooni kohta. Iluvenemaaline noorsooorga-
nisatsioon pidi tagama tööjaotuse ja jõuko-
hase põhimõtte elluviimise.

Ettevalmistused revolutsioonis liikkasid
iluvenemaalise noorsooorganisatsiooni loomise
edasi, kuid ei võtnud mola ülesannet päe-
vakorrast. Noorsooorganisatsioonide tekkimine
paljudes Venemaa linnades näitas, et linna-
likud organiseerimise ideed olid jõudnud
noorteni. Lenini idee – luua võimalikult
palju noorte oma organisatsioone – oli ellu
viidud. Silluga lõpeb teine etapp noorsoo orga-
niseerimisel.

⁴³ vt. V. I. Lenin, „Müü liikumise aktuaalsed
ülesanded“, Teosid, 4. kd., lk. 331.

3. Venemaa Kommunistliku Noorsooühingu rajamine.

Suure Socialistliku Oktoobrirevolutsiooni võiduga Venemaal algas uus etapp noorsoo organiseerimisel ja Lenini tugevuses selle protsessi juhtimisel.

Rida noorsooorganisatsioonide oli lõpetanud 1917. aastaks oma tegevuse, kuna suur osa noori suundus kindlalt revolutsiooni võit-
seks. Nii katkes Petrogradi noorte töö seoses
sasklaste vallatungiga.⁴⁴ Pärast Bresti rahu-
tulist polnud noormehed tagasi oma kodukoh-
tadesse, kuid maal valitses tööpuudus ja ma-
janduslikud raskused olid takistuseks orga-
nisatsioonide taastamiseks.

Petrogradi noored tulid 1918. aasta mai-
kuus kokku riikilinnalisele rahvavalitselisele konve-
ntsile. Põhilises küsimuses, milleni tuli anda
vastus, oli - kas olla organisatsioonil või mitte
olla? Otsustati siiski jätkata tööd üksik-
mis hinnas eest ja organisatsiooni taastati.⁴⁵

Laagruksid ja Pärnus loomitud organisatsoo-
nid. Siin oli põlvkond Korailovi märg. Ka
siin taastati organisatsioonid hiljem.⁴⁶

Noorsooliikumine laenas ka mujal. Ta

⁴⁴ vt. 1-ü vööz PKCM, le. 28.

⁴⁵ vt. Samas, le. 29.

⁴⁶ vt. Samas.

Kandus nööd küladisse. Siin moodustati enam
sotsialistlikud maanõorsoo ühinguks. Nendel orga-
nisatsioonidel oli põhiliselt valgustuslik ise-
loom. Kohati kutsuti noori kohan kubermangu-
alalises ja ühineb laimalt. ⁴⁷

Mida enam liikumine laienes, mida tun-
givarumaks muutus vajadus ühineb iluvu-
maalises alalises.

Arvestades sotsialistlike nõorsooühingute ühi-
nemispiinid, loodi 1918. aastal juulis linini inib-
siatiivil VK(C)P Kesksomitee juurde komisjon. Selle
ülesandeks oli nõorsooorganisatsioonide koordina-
mine ja tulevase ühinebmaalise noorte kong-
ressi kokku kutsumine. Büroo toostas kõik
ettevalmistustööd. Linini küll ise ei kuulunud
vahetult büroo koosseisu, kuid ta oli kõigi
toimivate siinõnustega pidevalt kursis.

Seda tänu N. L. Krupskajale, kes arutas linini-
ga kõiki büroo töös ette tulevaid probleeme. ⁴⁸

Büroo koosseisu kuulusid ka Moskva, Petro-
gradi ja Uraali nõorsooorganisatsioonide
esindajad. ⁴⁹

Linini ja partei puuvanisel valmistus

⁴⁷

vt. Коммунистическое движение, к. 9.

⁴⁸

vt. М. И. Каргел и Г. Я. Ковалев, Ленинские
принципы работы комсомола, "Молодая
гвардия" 1963 (испиди: Ленинские принципы),
к. 13-14.

⁴⁹

Л. Ронджене комсомола, Ваткуз, Махаккала
1944, к. 51.

noorsugu looma ülevenemaalist noorsooorganisatsiooni.

See sai toeks 29. oktoobril 1918. aastal. Petrogradi ja Moskva noorsooorganisatsioonide kutsel tulid Moskvasse kokku Viimema noorsooorganisatsioonide delegaadid. Nii oli 176 otsustava häällega ja 19 nõuandva häällega delegaati. Nad esindasid 22 100 noorsooihingu-⁵⁰ te liiget. Oma tänu tänuks kui noorsoo organiseerimise initsiaatorile väljendasid nad sellega, et valisid ta kongressi auesimeheks.

Töötava ja maanoorsoo esinest kongressil loodi Viimema Kommunistlike Noorsooihing. Kommunistliku noorsooihingu loomine oli sisuliselt uueks sammuks noorsoo kaasaegs-
banisel sotsialismil ehitamisel uue maailma. Viimema Kommunistlike Noorsooihing teadis revolutsioonilise võitluse reaalsete nõuete alusel. Tikkimud iking si olusid enam lokaalne. Ta ühendas endasse enalge töölis- ja maanoorsugu. 1919. aastast hakkas Viimema Kommunistlike Noorsooihinguga ühinema ka õppinoorsugu,⁵¹ kuid ta jäi nõrgemalt esindatuna. Ihingusse kuulusid nüüd esindatlikud noored

⁵⁰ A. A. Тезикменский, На первом съезде комсомола, Москва 1956, л.30.

⁵¹ A. Колосницкий, гласность, л. 10.

ile kogu Nõukogu de Nõukoda. Ta muutus noorsoo kasvatamisel ja arendamisel roolias, rihtse organisatsiooni loomise tagas ratsionaalne tööjaotus ja jõe kokkuvõtte. Noorsoo töö kaotas käsitööndusliku ilme ja muutus organiseeritumaks.

Lenini unistus rihtsest noorsooorganisatsioonist oli täitunud.

Niid kolme etappi kokkuvõtlikult iseloomustades võib öelda: I etapil püüab lenin noori kaasa haarata rahvake osavõetud komiteede tööks, et anda noortele oskus organiseeruda. Juba sel ajal kutsub lenin noori looma ka oma organisatsioone, kasutama oma organiseerumiseks praaktikas.

II etappi iseloomustab võitlus proletariaadi noorsooorganisatsioonide muutmise eest bolševike liidu alla. Proletariaat noorsugu sundisid laevale liikumisele järgmised põhjused:

- 1) sõja raskesti;
- 2) noorte osatähtsuse kasv töölisklassi koosseisus;
- 3) vanemate põlvkondade eeskujud.

III etapp on noorsooorganisatsioonide koostamise aeg iluvõimaelises noorsooihinguks, mis olus noortele organiseerituse ja distsipliinise eeskujuks. Selle ajajärgu suurim saavutus on Nõukoda Kommunistliku Noorsooihingu loomine.

II V. I. Lenin noorsooorganisatsioonide iseseisvusest, suhetest parteiga ja noorsookulkaidega

Teigi Nõunmaa Kommunistlik Noorsooühing loodi alles 1918. aastal, ei tähenda see seda, et noorsoo ja partei vahel korra küsimused olaksid kerkinud alles nüüd. Komsonoli kui organisatsiooni iseseisvuse ja seoste küsimus parteiga oli tõepoolest uus ja tõusmas alles nüüd, organisatsiooni loomisega. Noorsoo ja partei vahel korra küsimused olid aga väga töötatud juba enne Suurt Sotsialistlikku Oktoobrirevolutsiooni. Eeskätt tegles selle küsimusega Lenin.

Kuna Lenini surma järel on tema süsiohkti vähe käsitletud, siis pole üldiselt vaadeldes tõhusalt Lenini poolt antud noorsooorganisatsioonide ja partei vahel korra asuküsimusi.

4. Õppiva noorsoo ja partei vahel korra küsimusi Lenini töödes 1902.-1903. aastal.

Elmises peatükis me nägime, et kõige esmalt hakkas organiseerima õppiva noormees.

Õppirad noored olid ka kõige varem revolutsiooniliselt meelestatud. Seejärel kerisid kõige enamalt küsimus õppirad noorsoo ja parti vahel korrald.

Juba 1902. aastal põlvendus Lenin „Iskra“ kaudu kiskoolide õpilaste poole siidandiku turvitusiga ja samal ajal ka seltsimehliku nõuandega sõlmida sidemed kohalike sotsiaal-demokraatidega. Selles artiklis annab Lenin esmakordselt põhjendusi, miks selline seos vajalik on. Ta ütleb, et sellise seose olemasolu välistab noorsoo valdatus, annab tal-
le võimaluse juba tehtut mitte enam korrata, vaid seda kõrgemal tasemel edasi viia.⁵² See tähendab, et noorsugu võtab vanalt põlvkonnalt üle tema kogemused ja mudeli teo-
tuses, asub ise praktilisele tööle. Siil tuleb eni-
le põlvkondade järjekordne mõte, mille Lenin on võtnud kokku sõnadega: „Siie võitleme pa-
remini kui meie isad. Siie pojad hakkavad võitlema veel paremini ja nad võidavad.“⁵³

Meenutades sotsiaaldemokraatlikum Partei-
koolisid inimesi, killel olid rikkalikud võit-
luskogemused, mida nad võisid jagada noortele.

⁵² vt. V. I. Lenin, Kiskoolide õpilastele, Tšond, 6. kd, lk. 251.

⁵³ V. I. Lenin, Töölisklass ja maailmalaualus, Tšond, 19. kd, lk. 109.

S'epärast soovitas Lenin kõikidele partii organisatsioonidele osutada noorsole igakülgset abi tema organiseerumisel.⁵⁴

Lenini võitleuskaslane S. M. Kirov meenutab hiljem: „Ma ei jõudnud kujutada veel kirirovadeks bolševikeks, kui Lenin ütles meie pöörama kõige tõsisemat, kõige heolikumat tähelepanu kasvavale töötavale põlvkonnale.“⁵⁵

Tõepoolest pööras Lenin ise suurt tähelepanu noorsole ja nõudis seda rogu partiilt.

Lenin mõistis, et partii ei saa lasta noorsootöökumminel areada iseseisvaks teed, vaid peab andma talle abi. Sõlliga ougi sehtatav eespool toodud Lenini soovitus partii algorganisatsioonidele abi andmisel noorsole. Noormuga tuli Lenini arvates juhtida nii, et ta mõistaks parteilise juhtimise vajalikkusest ja pöördus ise sotsiaal-demokraatide poole.⁵⁶ /See

Näeme, et Lenin püstitab juba 1902.-1903. aastal otseselt küsimuse noorsootöökumminise lähenemise sotsiaal-demokraatlike liikumisele.

Võlministudes partii II kongressis kirjutas Lenin „Õppivase noorsoosse suhtumise kohta käiva resolutsiooni projekt“. Projektis pöördus

⁵⁴ Vt. N. I. Lenin, Õppivase noorsoosse suhtumise kohta käiva resolutsiooni projekt, Fond, 6. kd., lk. 425.

⁵⁵ E. M. Kirov, O molođennoi, Sennikopag 1947, lk. 5.

⁵⁶ N. I. Lenin, Kõne õppivase noorsoosse suhtumise kohta, Fond, 6. kd., lk. 461.

toakse noorsoo poole.

Partii ninul teeb Lenin noorsoole ittipare-
ku augsasti seetade sidemad sotsiaal-demokraat-
like organisatsioonidega, kasutada nende nõu-
andis võimalike vigade vältimiseks.⁵⁷

Lenini poolt kavandatud projektis oli see
ka punkt, mis nõudis noorsoo kaitsmist na-
„valisõprade“ eest, kes juhivad teda apoliiti-
lisse teele. Triatski ja Martori nõudel jättis
kongress selle punkti resolutsioonis fikseerima-
ta. Vastuvõetud resolutsioonis öeldakse: kongress
turvitab noorsoo resolutsioonilist teguvust ja
teeb partii organisatsioonidele ülesandeks
osutada noortele abi organiseerumisel. Noortel
aga soovitatav hura sidemad sotsiaal-
demokraatlike organisatsioonidega.⁵⁸

Näeme, et rääkides noortest ja nende orga-
nisatsioonidest ei räägi Lenin nende ühenda-
misest partii organisatsioonidega, vaid ai-
nult partii poolsest abist noortele.

Kaalamata sellele, et punkt „valisõpra-
dest“ resolutsioonist välja jäeti, ei vähe-
da see Leninliku domineerimise tähtsust.

Sellest domineerimisest teeb Trushtsenko

⁵⁷ vt. N. I. Lenin, Kõne õppivale noorsoole nühtri-
nise kohta, Trud, G. 40, lk. 461.

⁵⁸ vt. Nõukogude... dokum., I osa, lk. 55.

nea järeldusi:⁵⁹

- a) revolutsioonilised noorsoo grupid ja ringid töötavad ja arenevad isetegevuse alusel;
- b) need organisatsioonid peavad töötama NSDTP juhtimisel. Partei annab nende praegilist tegevust, annab edasi varemate põlvkondade revolutsioonilise kogemuse, hoiab võimaline suurte vigade eest;
- c) partei hoiab noormeeste, valesprade eest.

Nende järeldustega võib nõustuda. Väste tahaks aga väidelda sellele, et nimetatud järeldused tulenevad ainult NSDTP II kongressi resolutsiooni projektist. Kõik erispeel vaadeldud daini pöördumised noorte poolt sisaldavad samu mõtteid. Seepärast oleks autori arvates õigem öelda, et daini nimetatud noorsoo ühinevus võib teha ilal nimetatud järeldused.

Kiirits väene, et noorsooliikumise seadikul pooldab daini isesisvalt töötavaid noorsooorganisatsioone, ude juhendab ja aitab NSDTP.

⁵⁹ vt. H.B. Tipyusenko, Tiapmure u roscamoe, u. 16.

2. N. I. Lenin noorsoost kui partei abilisest 1905-1907. aasta revolutsioonis.

Lenini tähelepanu noorsoo vastu suureneb veelgi esimese maailma sõdadele-demokraatlikele revolutsioonidele ajal 1905.-1907. aastal.

Kaal valitsus revolutsioonilise meeleolu äratas proletariaadi noorsoo võitlusel tsarismiga. Noormehe kannas järgneva vanema-tali seltsimeestele, osa võtma nende võitlustest.

1905. aastal alanud Sina-Jaapani sõda halvendas veelgi meie majanduslikku olukorda. Sõda tundsid omal nahal ka noored, kes asusid veelgi energilisemalt revolutsioonilise võitluse teele. Lenin jälgis rahuldusega noorsoo tegevust. Ta uskus noorsoosse. Eriüldiselt suuremast osast partii liikmetest ei kartunud Lenin noorsoo kogemistatist. Oma kirjas A.A. Bogdanovile ja S.T. Gussvile kutsub Lenin bolševikke üle saama hiraunist noorsoo ees.⁶⁰

Ta ütleb, et on sõjaaeg ja just noormehe, viti aga töölinnoormehe otsustab võitluse lõpptulemuse.⁶¹ Noori on Sinaimaal muistuhad, kes võin takavad tegevust. On ainult vaja üh

⁶⁰ L. V. I. Lenin, kiri A.A. Bogdanovile ja S.T. Gussvile, Trond, 8. vsk., lk. 124.

⁶¹ vt. Samas.

kõik tahavad tegutseda. On ainult vaja
üle saada kartusest noorsoo ees ja teha
võimalikult laialt raata haarata.⁶² bolšev-
ide ülesandeks jääb organiseerida sadu ränge
ja lihtsada neid oma komiteede tööm. S'elles
nägi Lenin partii edu peanti, sest iga rivo-
lutsioonilise organisatsiooni, antud juhtul-par-
tii-jõud seisab selles, kui palju tal on
sidemeid.⁶³

Lenini õhtusel tegid bolševism ära suure
töö noorsoo raata haaranisel revolutsioonilis-
se võitlusesse. Juba võitluse erinimestest pae-
radust juale võis lugeda ajalikest liitist,
et kõrvuti täiskasvanutega võtsid täna-
lähingutest osa ka noored.⁶⁴

1905. aasta oktoobrikuu iludstriigi ite-
valmistusi jälgides juhtis Lenin bolševide tä-
helepanu sellele, et meil ei minole noorte
juurde, meil ei organiseerita võitlusal-
ku noortest juhib oht, et ühistõus jääb
ainult skennias paberil. Kui tahitaa
ühistõus edukalt lõpule viia, on vaja

⁶² vt. V. I. Lenin, kiri A. A. Bogdanovile ja S. I. Gusevile,
Tšond, 8. ud., le. 124.

⁶³ vt. V. I. Lenin, kiri S. I. Gusevile, Tšond, 34. ud.,
le. 264.

⁶⁴ vt. Ленинский комсомолец, Молодая гвардия
1963, le. 41-42.

noortest lüüa võitlussalau ja ravetada neid töö's ning võitluses. Minge noorte juurde! See on ainus päästevõhkead! ⁶⁵ Nii õpitas Lenin bolševiline revolutsiooni pärvadel.

Bolševiline partii organisatsioonid talitasid selle nõuade järgi ja kaarasid klassivõitluse proletarne noorsoo laiad hulga. ⁶⁶

Lenini ja partii suhtumine noorsoosse, usk tema võimetuse tõstsid bolševiline autoriteeti noorsoo silmis. Bolševiline tugines noorsoo suuna misel aitas laulmola noorsoo revolutsioonilisel liikumisel ja tõmbas noori partiisse. Nõus vanimatist bolševikest M. F. Maadlinitsai meenutab, et sel ajal murus eriti noorte astumine partiisse. ⁶⁷ Partii riolade saw noorte arvul loe partii elohused suguvaks ilenimekuse ühelt põlvkonnalt teisele. See ei meeldinud partii oportunistlikele liikmetele. Nii kaebas neisõvik Loria, et partii on kaanud domineerivaid noored, et vähe on perekonnainimesi. Lenin aga nägi partii noorime noorenenises kuvasisuni traditsioonide jätku.

⁶⁵ vt. Sankt-Peterburi komitee juures anuval võitluskomiteele, Tšond, 9. od, la. 310.

⁶⁶ vt. Leninekuu komiteele, la. 34.

⁶⁷ vt. Samas, la. 42.

Nästuseas oportunistlikele meelehuldele kirju-
tas Lenin artikli „Minisvõim viis“. Selles ar-
tiklis viitab Lenin Engelsile, kes ütles: „Kas
ei ole see loomulik, et meil, revolutsiooni par-
tis domineerivad noored? Kui oleme tuleviku
partii, tulevik aga kuulub noortele. Kui ole-
me novatorite partii, novatoritele aga järg-
nevad alati meelsamini noored. Kui oleme
partii, kes võitleb enastalgavalt vana
pehmine vastu, aga enastalgavalt võitlu-
selle lähuvad alati enimena noored.“⁶⁸ See
kehtis ka bolševike partii kohta. Töölislaste
partis tahtis Lenin näha esirindliku klassi
noorte partiid. Nästupidiselt oportunistlikele
oli Lenin uhae selle üle, et partis domi-
neerivad noored. Jätkuvalt läheneb Lenin viisi uue
selle tuleviku mõeldupingega. Noortes nägi
Lenin partii ürituse jätkajat. Tihedast asos-
tööst parteiga oli ka meil ka noortele. Kui bolše-
vikud polas muutunud noori endaga kaasa
viia, siis oleksid need kindlasti hinnanud
meelsamini. Sellega oleme nad ka juba too-
nud nii noorsoole kui revolutsioonile.⁶⁹

⁶⁸ V. I. Lenin, Minisvõim viis, Tööd, 11. kd., lk. 326.

⁶⁹ V. I. Lenin, Kirj A. A. Bogdanovile ja S. I. Žur-
vile, Tööd, 8. kd., lk. 125.

Õeldust näeme, et Engelsi ja Lenini vaated revolutsioonilise noorsoo ja partei vahelise suhtes-
tus langusid kokku.

Kokkuvõtteks võib öelda, et revolutsiooni pe-
riodil kõigi Lenin noorsoo partei abilist võitluses
tariisniga. Juba sel ajal muutus esirindlike noor-
sugude parteile reserviks, kust ta täiendab oma
ridu.

3. V. I. Lenini vaadete areng aastatel 1917-1924.

Suures noorsooorganisatsioonide arvu kiire kas-
tuga 1917. aastal tõusetas kiiresti, kas allub nende
noorsooorganisatsioonid parteile või taotleda ne-
de organisatsioonilist iseseisvust? Just sel perioo-
dil hakkis noorsooorganisatsioonide iseseisvuse ja
vahelise probleem parteiga kui iseseisvuse, tar-
riklike kiiresti Lenini ette. Kiiresti kiiret la-
hendamisest nõudis asjaolu, et mõjule noorte
suur pöördumisele bolševike võrval mitmesu-
guse iseseisvuse ja väimeisvuse parteid.
Kiiresti noorsoo revolutsioonilist kiire-
musest, pöördusid nad noori lahtise revol-
utsioonilise parteist ja revolutsioonilist võitlusest.

Kõhutades noorsoorganisatsioonide partii tust, püüdis nad samal ajal neid liita oma parteiga.

Noorsoorganisatsioonide ja partii vahelise ühise ühise lahendamiseks pöördus Lenin lään- ja lõuna kogumuste poole. 1915. aastal olid noorsoorganisatsioonid juba 17-s Euroopa riigis. Naid 5-s organisatsioonid olid juhtides noored ise. Tiisi organisatsioonid juhtisid netriaal-demokraatlike poolt mõeldatud inimesed, kes hooldasid noorimehi püsivalt. ⁷⁰

Välismaa kogumuste analüüs näitas leninile, et noorte organisatsioonid, mis töötavad intensiivselt, toetavad pahumpoolseid nende võitlusid. Partiidel allutatud organisatsioonid aga seisavad rööpelt-rioonilist võitlust kõrval. ⁷¹ Isesessivalt tegutsesid organisatsioonid olid tugevamad.

Kõige rola arvusa võttes ja kinnimaa suu-
worda lästi tundes, kirjutas Lenin 1916. aastal artikli „Noorsoo-Internatsionaal“. Sillis artiklis annab Lenin põhjendusi noorsoorganisatsioonide organisatsioonilise isesisvuse nõudele. Ta üt-
leb: „... tingimata noorsooühingu organisatsioonilise isesisvuse eest ja mitte ainult selle tõttu, et nola isesisvusest kordavad oportunist-

⁷⁰

st. B. Anger, B. Guevob, Tapmua u opranizatsiia no-
isovur, „Morogoa karmynnenit 1966,
№2, le. 69.

⁷¹

st. Ndkp kongresside... otsused, I osa, le. 386-387.

tid, vaid asja enese pärast. Sest ilma täieliku iseseisvuse ja iseseisvuse noorus ei saaks kunagi saada häid sotsialiste ega ette valmistada sulle, et väärtislikuks isiksuseks. "72

Nagu näeme, lähtub Lenin noorusorganisatsioonide iseseisvusest nõudes sellest, et just noortel tuleb ilmselt elada sotsialismi, mida isegi ei väärt. Selline aga on väärt, et nooruse osaks iseseisvuse tegutseda ja mõelda, et otsestaval hetkel ei tuleks jääda ootama detektiivide.

Iseseisvuse all ei mõista Lenin "sõltumatus" parteist. Täieliku organisatsioonilise iseseisvuse juures nõuab Lenin noorte ultrahelilise arvestamist. Niisugust ultrahelilist, sest on suur väärtus, kas meil on tegemist täiskasvanu vigadega, kes peavad juba kohale või noore algaja vigadega. Noorte vigadele tuleb suhtuda kriitiliselt ettevaatusega, suure kannatlikkusega, järge-järgult neid parandades. Lenin nõuab parteilt, et ta ei kiirustaks noorte, vaid suhtuks neisse kriitiliselt. Seejuures ei tohi see kriitika olla halastamatult purustav. Töö noortega peab toimuma väärtuslik. 73

72 vt. V. I. Lenin, Noorus-Internatsionaal, Moskva, 23. kd., lk. 152.

73 vt. Samas, lk. 152-154.

Kutsudes partiid igati lähema noorsoole, rõ-
hutas Lenin, et see lähenevime juab olema
oskuslik. Kuid Lenin rõhutas seda momen-
ti? Vastuseks sellele küsimusele liiane seimast
artiklist. Oma artiklis Lenin lähendas küsimu-
sele noorsoo küsimusele. Lenin ütles: sageli
ei eske vana põlvkonna esindajad noor-
soole läheneda tarvilikul viisil. Nad ei ar-
vesta noore põlvkonna omapära, unustavad,
et noored on paratamatult sunnitud läh-
henema sotsialismile teist teed, teistsel viisil.
Nad ei räägi isad! 74

Selle momendi vastus on tihti erinev
vana põlvkonna esindajad. Lenini juures ei
olnud kunagi seda vana tööliste ühise-
vat suhtumist noorsoole. Ta ei vaadanud
kunagi noortele ült alla. Noortele nägi Le-
nin tõelisi võitlejaid, keda võib usaldada.
Ta oli veendunud, et töö noortega on
 vaja kasutada viisi töö meetodid, ja et
 need meetodid tuleb noorsoo mas pealt
 väga töötada ja põhjalikult kontrollida.
 Parim on, arvas Lenin, kui selle töö ke-
 ära nooruse ise. 75 Niiult seipärist

74. V. I. Lenin, Noorsoo-Internatsionaal, Moskva,
 lk. 152.

75. A. A. Kuznetsov, Tööliste ja nooruse ühendamine,
 "Kommunist" ajakiri, 1965,
 lk. 44.

nõudis ta ka noorsoorganisatsioonide isesis-
rust. Organisatsiooniliselt iseseisv organisat-
sioon vastab kõige enam noorsoo enafrärah-
teel potentsiaalile.

Leninlikus noorsoorganisatsioonide ise-
sisevuse käsitluses tuleb ilmsiks ka tema dia-
lektiline lähenemine probleemile. Lenin rõõgib
täielikult noorsoorganisatsioonide organisat-
sioonilisest isesisrust, kuid olea rida nola
absolutiseerida. Absoluutse isesisvuse vias noor-
soorganisatsioonide rahvuslikke tööalaseid
revolutsiooniliseid partiid. See aga tähendas
stiikilisest noorsootööstamisest, arast võima-
luse ararkismi, oportunisti sissetungiks,
sest klassivõitluse epokhil ei saa olla
„neutraalsel“ seisuselt. Sufäärast rõ-
hutat Lenin, et isesisvuse all mõistetak-
se organisatsioonilist isesisvust s.t. et
organisatsioon tegutses vägaspool partiid,
kasutab oma vahendeid, oma ajavirjaadust,
tegutses oma põhikirja järgi.⁷⁶

Isesisvust ei saavutata kohe, vaid
siis, kui on väga vajaminev oma kaadri,
ressursid. Kuid ka selle saavutamise ei
tähenda täielikku lahkumist partiid.

⁷⁶ vt. 3. Апресян, В. Сунуов, Тармунд и др.
„Важнейшие вопросы молодёжи“. Молодой ком-
мунизм“ 1966, №2, л. 71.

Säilib ideeline, poliitiline side. Selline side olemasole on töelistlikumise seisukohalt äärmiselt vajalik. Siinult tihedemarasistlikke partide ja noorsooorganisatsioonide vahel tagab noorsoo õige maailmavaate kujunemise, tagab organisatsiooniliste raskete töölisteks marssistideks nagu seda tahtis näha Lenin.⁷⁷ Noorsooorganisatsioonidest väärtides si mõistame Leninile all mitte ükski nissugust organisatiooni, vaid nissugust, mille alus on esirindlik klassi ideed. Organisatsioon, mis aitaks oma liikmetel väge kujundada marksistlikku maailmavaadet.⁷⁸

Siinelt ideelis-poliitilise kiiruse nõuduse on kasinpannud õpetuse noorsoost kui partii abilisest ja reservist.

Tugev ideelis-poliitiline side organisatsiooniliselt iseseisvate noorsooorganisatsioonide ja partii vahel - selline on Lenin dialahtika noorsoo ja partii vahelkorra kiisimustes.

⁷⁷ vt. V. I. Lenin, Kõne õppirask noorsoosse kultuurise kohta 10. (23.) augustil, Tööd, 6. kd., lk. 461.

⁷⁸ vt. A. P. Canov, Kõnneid ee oshovnoe rpinisunoe opanizatsuu komkomore b coisue meemurcauu oosusienbe, Murek 1958, lk. 13.

Leninlik noorsoorganisatsioonide iseseis-
vuse küsimus oli arutlusele NSDT(b)P VI kong-
ressil. Kongress, mis toimus suure sotsialist-
like Oktoobrirevolutsiooni relöhtul leidis,
aga arutada ka noorsoo probleemi. See fakt
kõneleb juba ise enda eest kui tähtis oli
õige seisukohta väljatöötamine noorsoo
suhtes. Noorsoorganisatsioonide iseseisvuse
andmise küsimuses ei valitsenud partiiläi-
nute vahel ühnamult. Siisioonis, kus nimu-
tatud küsimust arutati, puudus äge dissen-
sioon. Organisatsioonide iseseisvuse poolda-
jad (E. A. Probožinski, S. M. Zaks, B. K. Slutski jt.)
arvasid, et piisab ideelisest sidemest noor-
soorganisatsioonide ja parti vahel.

Vastupidisel seisukohal olid 5 delegaa-
ti 40-st, kes nõudsid noorsoorganisat-
sioonide allutamist partiile.⁷⁹

Leidis ka kahe seisukohta vahel la-
veerijaid, kes tahtsid säilitada organisat-
sioonilise sideme ool, kus ne juba eksisteerib,
mujal aga luua vaid ideelised
sidemed.⁸⁰

Nästen võetud resolutsioon näitab, et

⁷⁹ vt. Mlcomoi vuzg PCAPT (Sobremennost),
promokor, Moskva 1958, lk. 182.

⁸⁰ vt. Samas, lk. 190.

Lenini seisukoht organisatsioonilisest isesisvusest võitis. Resolutsioonis öeldakse: „pärast järeldama selle poolt, et töölisnoormugude loomine iseseisvate organisatsioonide, mis ei ole partei organisatsiooniliselt allutatud.“⁸¹

Nähtlasi konkretiliselt see noormugude loomisele antava abi valtsusena. Eel oli väidatud, et noormugude võim on partei olulises reservis. Et see reserv oleks vääriliseks rakendatav, on vajalik parteipoolse ideeline muundamine.

Partei VI kongressi seisukohtad olid hiljem noortele suureks abiks rea organisatsiooniliste niisimuste lahendamisel.

Suureks abiks nii olemasolevatele noortele noorte organisatsioonidele kui ka loodavale liikumisele üldiselt üldiselt oli N. K. Krupskaja poolt 1917. aastal „Pravda“ avaldatud artiklid „Kuidas organiseerida töötavaid noormugude“ ja „Vinnuase Töötava Noormugude ühingu põhikirja projekt.“⁸² Lenini

poolt kirjutatud artiklites põhjendab Krupskaja noorte iseseisva organisatsiooni vajalikkust. Ta ütleb, et iga organi-

⁸¹ VLEP kongresside ... otsused, I osa, lk. 386-387.

⁸² vt. B. Konevse pöördumist, lk. 9-12.

satsioon on noortele vajalik selline, et arvestada enda liikmetest teadlikke võitlejaid, kes on suutelnud täitma ühiskonnas toimuvate muutuste tõtte nende ette kirjutatud ülesannet. ⁸³

Kõrge ja kirjandusliku pärand aitab meil kirjanduselt mõista demokraatiliselt noorsooorganisatsioonide iseseisvuse küsimust.

Enamuse viimasele tunnusproletaarset noorsooorganisatsiooni töötas iseseisvalt. ⁸⁴ Sel olid oma positiivsed ja negatiivsed küljed. Kuid oli see, et noorsugu õppis iseseisvalt töötama, avaldas end aktiivselt. Kall oli aga see, et noored ei osanud varemalt seltsimeeste toetust, abi. Noorte organisatsioonid olid sisuliselt believeeride pool, kuid formaalselt neist valdatud. Partei oli kaotatud poliitilisest võitlusest ja vaadatud ü kongressi strukture sisuliselt abi liikumisele ei olnud. ⁸⁵ Tänu demokraatlikule teguritele peale Suurt Sotsialistlikku Revolutsiooni, toimunud pikema aja noorte organisatsioonide ja partei üksteisega. ⁸⁶

⁸³ vt. Вольное слово, lk. 9-12.

⁸⁴ vt. Коммунистическое движение, lk. 9.

⁸⁵ vt. Samas.

⁸⁶ A. Maassk, Ленин и РККМ, "Юность" 1965, № 7, lk. 67.

demokraatlikud noorsooorganisatsioonide ühised
jõudsid noorteni. Riikliku maasilise noorsooorga-
nisatsiooni loomise I kongressil võtsid noored
vastu oma organisatsiooni põhikirja teesid.
Niiis öeldakse⁸⁷:

1. Organisatsioon on iseseisv (võeti vastu
ühikülaalalt).
2. Organisatsioon on solidaarne VK/B) Par-
tiiga (2 külaalt vastu).
3. Organisatsioon nimetab end Väe-
maa Kommunistlikuks Noorsooühin-
gus (6 külaalt vastu, 17 eraproletant).

Noorsoo kongressi peolt vastu võetud si-
nused on kooskõlas partei VI kongressi
otsustega.

Väe- ja Kommunistlik Noorsooühing
oli oma loomisnimega juba linini-
pikseva tähelepanu objektiks. Tähelepanu
tähelepanu põhjuseks oli asjaolu, et noor-
sooühingus nägi linin maa põhilist rik-
kust - väesolekut, kes asundab vana retia-
lismi eest võitlejate ridades. Tegemist on see
järelkann koer ja aatürae.⁸⁸ Linin kirjutas:
„Kui rääkime uue hõbe alomüüri, siis

⁸⁷ А. В. Кем в периодическом издании и
конспектах 1918-1928, „Молодая Вепска“
Мобиль-Минерал, 1929, л. 10.

⁸⁸ А. М. Т. Калинин, Коммунистическое воспитание,
Таллин 1947, л. 5.

lapud viivad selle kituse lõpule.⁸⁹

Seda pidas silmas ka partii VIII kongress ja formuleeris resolutsioonis „Noorsoo hulgas tehtavast tööst.“ otsuses üldseks, et proletariaat revolutsiooni nõuab üha uusi jõude. Noori põlvkonda ühivandides on enamat sellist tööd ette valmistada. Ettevalmistus saab edusamas olla vaid iseseisvates organisatsioonides, kus noorsugu võib omaaegselt arendada isetegurust. 90 Kongress tunnistas ühemeelse häälega Kommunistliku Noorsooühingu olulisolu väga vajalikuks ja rõhutas talu idelise ja materiaalse abi andmise vajadust.

Nendele otsustele toetudes võttis partii ja noorsooühing vastu ühise määruse, milles määratleti suuvalikulised suhted. Sillas domineeris üldseks: Ühemeelse häälega Kommunistliku Noorsooühing on autonoomne, tunnustab partii programmi ja tähtsusi; partii osutab noorsooühingule vajalikuks ideelist ja materiaalselt abi; kõik kuni 20 aastased partilased peavad astuma Kommunistlikusse Noorsooühingusse.⁹¹

89

vt. V. I. Lenin, Töölislaste ja noormeeslastele, Tööd, 19. vol., lk. 209.

90

vt. VIII kongresside... otsused, 5 osa, lk. 452.

91

vt. БКП(З) о комсомоле 1903-1933, Третье издание 1933, lk. 86.

Nümanne punkt oli eriti tähtis komsono-
li ideelisel suunamisel ja tugivõrkumisel.

Kõigile neile osustule vaatamata ei
mütnud partii ilmselt praatilises töös
olla küllalt tähelepanelik. 1920. aastal ilmu-
nu komsonomilis distsipliinil langus, orga-
nisatsiooni nõrgenemine sisemiselt. Kõnnes un.
„noorsoo sündikalistid“ nähtusi. See oli veel,
mis püüdis vana ja noort põlvkonda vas-
tandada, mitte aga töölislaste kodanusele.
Tõukis põrandakultuuri noorsooühingu kes-
komitee vastase fraktsiooni, mida juhtis
Bunajevski. Siis astus partii vahet ja
otsustas fraktsioonijuhid Bunajevski, Po-
lifemi ja Janovlevi komsonomili tööst eemal-
dada. Bunajevski aga ei alistunud partii
otsusele, vaid saatis laiali ringkirju,
milles vastandas komsonomili partii-le, kus-
juures eslistati esimest. Sillise tugivõr-
kest hoideti Bunajevski poolse aastase
partiiist välja.⁹² Hiljem teavistas Bunajev-
ski oma viigu ja allus laialihulki jooksle.

Vaatamata sellistele väärnähtustele
komsonomili töös, oli Kommunistlik Partii

⁹² vt. Крисе о комсомоле и молодежи,
„Молодая жизнь“ 1957, кн. 13-14.

lisakomitee seisuskohtal, et noorsooorgani-
satsiooni ei tule ühendada partiaga, vaid
tada rohkem praktiliselt abistada. Seejuu-
res ei tohi see abi olla püsivaksadeks kool-
damine. ⁹³

Siega näeme, et 20-ndatel aastatel piisi-
taakse kindlalt laialilisel seisukohtadel. Need
on aastad, mil kujunevad väga noorsooli-
ja partii suhted.

Partii on rogu revolutsioonilise liikumi-
se juht. Noorsooliikumine on osa üldisest
revolutsioonilisest liikumisest. Siega juhib See
partii ka noormehe, resätk tema avangar-
di - noorsooli.

Partii säilitab oma juhtiva positsiooni
retsialistliku revolutsiooni järel. Ta on juh-
tiv jõud ka kommunismi ehitamisel ja uni-
versumae Kommunistliku Noorsooühing tahab
tõesti olla kommunistlik, siis peab ta seni-
ni arvates juhtima partii üldistest direk-
tiividest. ⁹⁴

Näisiks näeme, et noorsoo organiseerumi-
ne edasi arenedes loobub lenin lõplikult lä-
bi noorsooorganisatsioonide ja partii vaheliste
kõrinnuste kõik väljed. Selle tulemuseks on

⁹³ vt. BK 7(5) o noorsoo 1903-1933, Tapa nurgam
1933, lk. 28.

⁹⁴ Mälestusi deninist, 2 osa, Tallinn 1963, lk. 536.

seisukoht, et noorsugu vajab organisatsiooniliselt iseseisvaid organisatsioone, mis arvestavad noorte omajärga. Need iseseisvad organisatsioonid annavad noorsoole maadimaad võimatu iseseisva tegutsenise arundamises. Samal ajal näib ideeline side partiiga.

Olles organisatsiooniliselt iseseisv organisatsioon, mis on ideeliselt seotud partiiga — see on komsomoli üks põhilisi spetsiifilisi jooni.

4. V. I. Lenin komsomoli seostest kogu noorsooga.

V. I. Lenin ei pöördunud ainult noorsooorganisatsioonide ja parti rahaliste suhte põhinõude väljatöötamiseks. Lenin näitas noorsooühingule võtta tema koha ühiskonnas. Selle nimimise mõistmises on vajalik vaadelda Lenini seisukohti komsomoli sidemetest laiaade noorsoo ühiskonnaga.

Teadus eeskujus antud probleemide lahendamisel võivad olla Lenini seisukohad parti üli proletariaadi avangardi ja massi suhte kohta. Tema teoses „Pühempoolne“ lastehaigus kommunismis

teob Lenin ühe bolševike partii edu illdis-
tatsus põhjuseks esile bolševike tihedast so-
demud massidest. Nagu märgib Lenin,
ujumas bolševike partii silmapaistvaks
organisatsiooniks sellepärast, et ta oskas
häheneda kõige laiematele rahvakuladale,
oskas töötada rahvakuladega ja-kulades.⁹⁵
Partii tugivus seisab selles, et ta toetas
laialide massidele, raites tema huvi. Se-
ma õigete suhetega massidega ei ole
partii muutnud võidule juhtide sotria-
listlikku revolutsiooni iga aunda sotria-
listliku üleshitamisele. Juba 1917. aastal
kirjutas Lenin, et sotrialsim ei looda üh-
valt pealt värsandega. Sotrialsim on elav,
leev, on rahvamasside ande loomine.⁹⁶ Et
üles hitada sotrialsimile tuleb ühisuuna
arvagu meduspäransu tunde; arvi-
tada ja usunda rahvaanum, juhtide
nad loovad teel.⁹⁷

Härnimit olulikas metoodilises es-
ujumas on Lenin pealt antud „massi“
mõiste aasiliis. Lenin näitas, et „massi“
mõiste on piduall muutus. Kui revo-
lutsioonilise võitluse algul piisab mõ-

⁹⁵ vt. V. I. Lenin, „Pahempölsuse“ lastekaiques
kommunismis, Trond, 31. rd., lk. 8.

⁹⁶ vt. V. I. Lenin, 11 VKT istung 4. (17.) novembril
1917. aastal, Trond, 26. rd., lk. 260.

⁹⁷ vt. V. I. Lenin, VK/P XI kongress, Trond, 33. rd.,
lk. 274.

partii mõttisid laiaulose noorsoohulka-
duse ja informeeris partiid noorsoo-
olukorrast oli komsomol. Proletariaadi
diktatuuri tingimustes oli see eriti täh-
tis, et riigilistele revolutsiooni saame-
tusi.

Enne aadressi si ole nimetatud siin-
koht saotanud oma ~~saotunud~~ ja tähe-
päeval, mil piduvalt kasutab kommunist-
liku Partei juhtiv ja muuav jõud sihelt
poolt ja noorsoohulkaadi aadressis tiiselt
poolt.

Kui müis tulla tagasi Venemaa kom-
munistliku Noorsooühingu juurde, siis
peab täheldama, et teinud sihelt
si oleud siialgu müis arvusaar (22 000).¹⁰¹
Kui ta oli Venemaa paljunijoonilise
noorsoo kõige eorindlikum osa, tume
avangard!

Et õigustada Leninil usaldust tulevi-
ku ehitamis, tuli tihe palju tööd in-
sinda komsomol siia toime si tüh. Analoo-
giliselt partii eagi autori arvates kom-
somolile vaja noorsoohulkaadi toetust, et
ehitada uut riigikonda. Sillal juhtis vake-
tult tähelepanu ka Lenin, kui ta ütles,

¹⁰¹ vt. Тезисы Ленина, 10. 1917 г. 30.

et VKNV-i sigustab oma nime aiavalt siis, kui ta oskab oma tegurite siduda uue rahva võitlusega.¹⁰² Aivanult asoteis tööliste ja talupoegadega võib saada tõelises kommunismis. Organisatsiooni loomisest peale võitleb Lenin selle eest, et organisatsioon ei muutuks sulistud, „rakordni“ noorsoo organisatsioonias.

Komromol mõistis ka ise, et aivanult organisatsioonina, mis viib endaga kaasa laiaad noorsoomassis, püüab ta kaasa käärida uue ihihonnas rajamisel.

Riingu ülesandeks sai ise pidevalt arendes tunda uue noorsoo kõrgema tasemeh. Sejuures mitte ise alla numardudes, mitte „uskumisele“ noorele orientuudes, vaid diferentsieritult noorsole lähenedes. Elades ise noorsoo kas tundis komromol tunda meelohuid. Samadegult säilitas ta ideeline sideme portuge, töötades tunda juhtimisel, oli komromolil tradimisi, mida optada noorsoohulka.

Esimeses VKNV-i III kongressil 1920. aastal piistitas Lenin sõnu: Kommunismiks

¹⁰² St. V. I. Lenin, Noorsooriingu ülesanded, Tööd, 31. kd., n. 264.

Noorsooihingum ihiunud noored olgu juhtideks, esaujuks ja muuajaks rogu noorsoole.¹⁰³ See devis sai komrouali riike-
te aluses rogu noorsoo.

Luidas aga siiski kaarate rogu noor-
sugu, millistid metoodid ja vahendid
kasutada?

Lenin ütles, et komroual ei saa sun-
dida noorsugu endale järgumise. Ta saab
noorsugu endaga raasa kaarate vaid
veennise ja esauju näitamisega. Si pii-
ra oma ideid (olgugi need õiged) propagee-
rimisest, vaid tuleb oma eargat, oma
entusiasmi viiudada tiistise, lavadese
hulvadese.¹⁰⁴

See esauju saab näidata vaid
tegelikus teos. See teo' saab olma selline,
et inimele, kes võib olla ei usugi komrou-
moli õpitust, saab omi, et see, misle mõi-
da komroual lähel, on õige teo.¹⁰⁵ Ainult
esaujuga igapäevases teos ja elus nundab
komroual endale viita rogu noorsoo peeli-
hoiu.

Lenin jälgis pidevalt komrouali teos

¹⁰³ vt. Mälistusi leninist, 2. osa, le. 536.

¹⁰⁴ vt. B. B. Topunkov, Vospitaniya i vospitaniya, Moskva 1966, le. 31.

¹⁰⁵ vt. V. I. Lenin, Noorsooihingute ilmandid, Tšond, 31. kd., le. 266.

noorsoohulnaga. Ja kiitis herra komissiooni
 tegevust, mis haarand kaasa maa. Nii
 kirjutas Lenin Petrogradi kubermangu läbi
 müüdnud noorsoonädala puhul: „Noored, teha
 usinasti tööd selle muu, et varemalt noorte
 jõudlusega asuda uue, helge ühe rajamise-
 le.“¹⁰⁶

Sii võib teha järelduse, et Lenini ar-
 vates ei tohi noorsootöö sulguda sin-
 organisatsioonilise teguruse, kaaluda
 suutavust, vaid ta peab olema motus
 kogu noorsoo.

Kas aga organisatsioon peab haare-
 ma ja ühendama endasse kogu noorsoo?
 Vaatlesime minna tabelit, mis näi-
 tab komissiooni liikmete arvu aastatel
 1918-1924.¹⁰⁷

Aasta	Liikmeid	Kandidaate
1918. X	22 000	—
1919. IX	96 000	—
1920. X	482 000	—
1921. X	400 000	—
1922. X	260 000	13 000
1923. I	284 540	19 400
1924. I	406 660	94 040

* Partei esimesel viis komisjonil läbi nädala, mille jooksul
 tutvustas komisjoni.

¹⁰⁶ V. I. Lenin, Meie vahetunne, Tööd, 30. ad., lk. 257.

¹⁰⁷ vt. A. Moxun, Kramskas meenutus, lk. 115.

Tabelist näeme, et 1919.-1920. aastal kasvas kommunisti liikmete arv kiiresti. See aga tõi endaga kaasa kriisi nähtused. Kommunisti III kongress märkis 1920. aastal, et on olnud vastuolu liikmete juurdkaasu ja nende traditsioonide astme vahel, langes dissipliin.¹⁰⁸

Järgnevatel 1921.-1922. aastal s.o. Napi ajal, langes liikmete arv. Mõned töotsid rüüa peale häda rüüa. Tugeliinult takasid kommunisti väikeradaliinud kaasaajooninud ja organisatsiooni ei saanud sellega niida-ki. Vastupidis, muutus ideeliselt tugivamaks.

Kuidas hinnata mid rask nähtust? Nihelt poolt näeme, et liikmete arv on pöördvõrdeline nende traditsiooniga, teiselt poolt - ajades tege massiivset tulevad kaasa juhuslikud elemendid, mis varem või hiljem jälle lahuvad. Nende vastamisega ei muutu organisatsiooni nõrgemaks.

Suure oli juba 1912. aastal arvestatud, et organisatsiooni jõudu ei väidre liikmete arv, vaid tema mõju massidele. Suure jõuab järeldusele, et liikmete arv ei tohi tõusta nõrgemaks teatud miinimumaast sellas, et tema mõju massidele oleks

¹⁰⁸ vt. A. Murbrakov, Тезисы к съезду, л. 44-45.

laialdane ja piisav. ¹⁰⁹

Selles sai aru ka komsoomol. Alates 1923. aastast kasvab liikmete arv aeglasemalt, kuid pidevalt. Siis võime arvata komsoomoli astumisel tehti suuremat vaband.

Tulub mures pidada, et komsoomol on vähegi organisatsioon, mis juhindub partei poliitikast, aitab viia ellu partei programmi. Selle edukas täitmine eeldab teatavat valimist.

See on valdkond, milles iriikumitsem pöördul tehti kõige rohkem vigu. Nii korraldati rämpiaasiliinae komsoomolisse astumisi, algorganisatsioonide tööd hinnati liikmete juurdraasve järgi jne. Tagajärg oli halb: osa kommunistlike noori nägi oma silmaga ainult liikumenaaku tasunises.

Prakt. partei XX kongress on olukord parandunud. Nüüsti pöördutakse tagasi healin-
line komsoomoli eli normide juurde.

Sünnikohal tahaks täielikult rõustuda Tartu Riikliku riikolisi komsoomoli sekretä-
riga S. Encheaga, kes ütles: „... loeme oma otse-
rääs kohustusel tagade kommunistliku Noor-
sooühingu mitte massiline, vaid arukas ja
mõtle järeleav. ¹¹⁰

¹⁰⁹ St. V. I. Lenin, Riikopilasta demokraatliku ring-
kondade partilisek viirumus,
„Noorsoost“, le. 121-122.

S. Enche, Tööst, mis ei lõpe, „Noorus“ 1969, №3, le. 24.

färdlast tehes võime öelda, et Kommunist-
likus Noorsootöös nägi linia organisat-
siooni, mis hõlmab endas noorsoo parima
osa, kum avangardi. Sillist aga mitte vähem
muutudes ei sulgu noorsool endas, vaid
juhhib noogu noorsoogu me ihihooas re-
jannil. Noorsool tuleb me katta ihihoo-
nas, taab et noorte pärast on tulevik, et
noored ise on tulevikku kujundajad. Siinult
noostis noogu noorsoogu, noostis noogu töötis-
klam ja talurahvaga mudab noorsool
kaas käävile kommunisui võidule me
maal.

III V. J. Lenini komсомoli ülesannetest

Siinmaa Kommunistliku Noorsooühingu
III kongressil (2. X 1920. aastal) esines Lenin oma
ajaloolise kõnega „Noorsooühingute ülesan-
did“. Selles kõnes tõstatas Lenin mitu olulist
noori põlvkonda vastutuse uue maailma
ees. Arvestades komсомoli kohta inimeskonnas
ja tema spetsiifikat, lõi Lenin selgelt eril-
sed ülesanded, mille komсомolil tuleb täita.
Tähtsaim neist ülesannetest oli ülesanne õp-
pida kommunismi. Selle ülesande alla ma-
huvad siiski kõik suured ja väikesed, täna-
sed ja homme ülesanded.

1. Õppida kommunismi, ehitada kommunismi.

Läänelises maa olukorrest vaatas Lenin te-
gelikult saugile tulevikku. Ta hindas kõiki
nähtusi tulevikku seisukohalt. Tulevikku loo-
jaid kõigi ta noortes. Lenin ei mõistnud
uue inimeskonna all ainult majanduse ehu-
ramist, vaid ka kultuuri ja hariduse kõn-
su.¹¹¹ See oli võimalik ainult siis, kui noor-

¹¹¹ vt. Berumini giper märgituse, „Marogane
rõpague 1960, lk. 87.

valdada inimene kogu õpetus, noorsoo organis-
surimine ja kasvatus. Et mit iihiskondade ehi-
tade on vaja teadmis, osam, kogumust, et
aga teada on vaja oppida. Et see nõue ei
jääks üldisõnalises loomungis, mõtustab de-
nin selle lakti. denin püstitab kars nismust,
milledel vastab oma kõnes: mida oppida ja
muidas oppida? ¹¹²

Esimusele nismustele vastates püstitas
denin noorsoo ette üldse, kommunistliku noor-
sooühingu ette aga eriti, ülesande oppida
kommunisti. ¹¹³

Siin kohal hoiatab denin noori võimalike
vigade eest, mis selle ülesande täitmisel
võivad ette tulla. Rikas ohus on nismust
lihtsustatud lohkenduse: oppida kommunisti-
mi — tähendab pähe tüüpide marksistli-
kud tead. ¹¹⁴ Nende teadmisega, ütleb de-
nin, ei ehitata mit elu. Kommunistias võib
denin arvates saada vaid see, mis riikas-
tab oma mälu kõigi väinuste varadega,
mis inimkond on loonud. ¹¹⁵ Vana pool ei ra-
hulda siin enam elu nõudsid.

¹¹² vt. V. I. denin, Noorsooühingute ülesanded, Teo-
nd, 31. kd, lk. 252.

¹¹³ vt. Samas, lk. 252-253.

¹¹⁴ vt. Samas, lk. 253.

¹¹⁵ vt. Samas, lk. 256.

Vana kool oli olend traditsiooniline kool, mis
kaitset kodanliku ideoloogiast. See oli olend
tunpärane, mitte loova õppimise kool. Sellest
hoolimata ei eita Lenin vana kooli tõrjau-
na. Sellest koolist tuleb üle võtta vaid
põhilised inimkonna varamuse aruande rai-
gus kogutud kogumused. Kuid ka need ei tu-
le omamoodi lihtsa päheõppimise teel,
vaid tuleb need kriitiliselt läbi töötada.¹¹⁶

Tunpärane koolik on vaja vastandada uus-
leov, mõttev teadus. Noorsoo ilusaadus on
mitte faatide päheõppimine, vaid aegade lak-
ti mõtlemine, mis järelmõtte tegemine.

Näga õigesti on seda ilusaadust mõist-
nud Kalinin. Nõukogude VII kongressil peetud
rõõs ütles ta, et inimest, kes sureb vaid
marxistlike teooriade, alahindab matemaat-
likat või mõnda muud asiat ja peab
seda kommunistiks, ei saa sellest piela-
da. Vaja on tunda neid teiste teadusharu-
te algteadumisi, mida peetakse vajalikuks
harituse inimestele.¹¹⁷ Elavõige teadumisi, mi-
da on vaja oma eriala täielikkuses val-
damiseks.

¹¹⁶ St. V. I. Lenin, Noorsooühingute ilusaadus, Tšernov,
St. 101, lk. 255.

¹¹⁷ St. M. M. Kharukhin, K. Morozov, "Morozov
rõõgus" 1944, lk. 7-8.

Komunismi ilusandus jääb selgitustöö noorte
mas, et noored omandaksid kõin oma eri-
alaga motud teadmisel.

Tuine oht, millis denin viitas, on tõhe
raamatu ja elupraktika vahel s.o. tõhe teo-
ria ja praktika vahel.¹¹⁸

Õppida, see ei tähenda praktilisest
tööst loobumist. Õppimine, teadmisest oman-
damine elgu motud praktikaga. Kutsudes
ilms õppima kommunismu, ilms denin, et
mitte rooli selja maha vahel, vaid töös
ja võitluses kasvab kommunism.¹¹⁹ Õppide
kommunismu - tähendab õppida rogu enda
tegevuses üha enam teooriat praktikaga,
osata looretilisi teadmisi kasutada elus.
Siinult praktilise tööga saabki elitada uut
elu.

Siinult enda jõudludiga komunismu nia
keime ei tule. Väga on raske haarata ro-
gu noorusegu. Sillaks peab komunismu iku-
dama enda hariduse ja õpingus tööliste
ja talupoegade tööga. Siinult nii saab tõs-
lada, et kommunismu nooruseühing on
haritud ja osab töötada.¹²⁰ Siin arvestas de-
nin momenti, misa vablenine el nuiis

¹¹⁸ vt. V. I. Lenin, Nooruseühingute ilusandus, Tööd,
3. kd, lk. 254.

¹¹⁹ vt. Samas, lk. 266.

¹²⁰ vt. Samas, 255.

pratiinis - komsomoli noort kogu noorsooga.

Elpool o'ldakse tulemas mõned kommunisti õppimise elemendid:

a) iseloomikunde omandamine;

b) vialaste teadmiste omandamine, nende pidev täiustamine.

Tänapäeva toruiline teaduse ja tehnikas arug nõuab noortelt, et nad ei rahuldunud kord saavutatuga, ei jääks protu me juba omandatud teadustel. Eku nõuab pidevat enesetäiendamist oma vialal. Kommunistliku noorsooühingu iluandus sugi pidevalt ise täiendudes, selgitades noorsoole enesetäiendamise vajadust. Seejuurest tuleb noortele lähevide diferentsieritult, arvestades nash elu-elu, retriakalt pärit-olu, unustades ja muudelu.

Selgitas täidab eme esuüangi kui me mõistame, et kommunism liiku ihsikunde saab lunde ainult noorsoo hariduse teemil, et kommunism jääb ainult noorsoo, kui nola haridust ei omandata. Kuid jääb kommunism vaid naistuslas kui ei omandata teadmisi? Side sellepärast, et teaduse ja tehnikas progressi, modernialse elu progressi ja töötajate haridustaseme vahel on dialentiline nos. ¹²¹

Tehnika arendus areneb ka inimele, kes selle tehnikaga töötab. Tehnika pidev areng nõuab ka inimeselt pidevat teadmiste täiendamist.

Supärase ongi ka vaja, et teadlus tähele
muide tõesti verre, muutus elu-elu tõelises
osas. ¹²²

Kõltsõiduga ei ole veel ammendatud
rõude - õppida kommunismi - kogu riiki.

Teine ei saa töötada mõeldvalt, loovalt
kui ta ei oska hinnata minevikku, teada ol-
vikku, mõista tuleviku vajadusi. Seda ei võigi
selle mõistmises annab maa- ja tööstus.

Kommunisti ülesandeks ongi aidata noor-
tel osavõtta maa- ja tööstusest tuginud
maailmavaade. Järgnevalt peab ühiskond
selle ülesandele.

2. V. I. Lenin noorsoo maailmavaate
kujundamisest ja kommunistlike noor-
sooühingu poliitilisusest.

Nõudelt võigi teiste nõuetega noor-
soole kriipsutada Lenin alla noorsoo termi-
line maailmavaate kujundamise vaja-
dust.

¹²² vt. V. I. Lenin, Põlvkond vahem, aga parunini,
Tõlked, 33. kd., lk. 447.

juba 1903. aastal soovitas Lenin noorsoo:
 "... saada meie teguriks esiplaanile Berzinski
 ja järgnevalle sotsialistlikule (siin allakirjap-
 outus - M. T.) maailmavaate kasvatamine.¹²³
 Turviline marksistlik maailmavaade uu-
 jundaines oli aga lenini arvates väga
 kõrgemalt tulevate marksismi teooriaga.
 Ent sama hästi tuli tunda marksismi
 vaenuliku vool - Nii maal narodnikust,
 lääne-Euroopas oportunisti.¹²⁴ Nimetatud
 voolude suunohtade tundmist nõudis Lenin
 mitte ainult noorsoo teoreetilise baasi tihvi-
 tamise pärast, vaid selleks, et noored oleksid
 võimelised ise võitlema eslike misuhtla-
 daga, kaitsma ja arendama meie sotsia-
 listlikku maailmavaadet.

Kõikidalt - Lenin pidas vajalikuks, et
 noorsugu tunneks kõiki poliitilisi suundi
 orienteeruks neis. Tunneks selleks, et osaks sa-
 da võidelda. Eriti oluline oli nimetatud
 lenini nõue sellepärast, et liberaalid rää-
 kisid, et noorool peaksid väga orienteeruda
 mitmesugustes poliitilistes vooludes. Tõelise
 seisukohe pooldajaid nimetas Lenin noor-
 soo "valispradus."* Ja soovitas neist

¹²³ nt. V. I. Lenin, Oppirase noorsoo suhtumise kohta
 väike resolutsiooni projekt, Tööd, G. 40,
 lk. 125.

¹²⁴ nt. Samars.

* nt. käesolev töö lk. 28-29.

eenale hoida, need sellised „valvõbrad“ juhi-
vad noorsoo riivali tõsisest poliitilisest osu-
lusest ja kaitavad põhimõtteleagidust.¹²⁵

Et sellised tundeid ei kanna noor-
tele mõju avaldame, pühendab Lenin noorsoo
maailmasaate kujundamiseks pidevalt tä-
helepanu.

Noorsoo marksistliku maailmasaate tu-
gudamise reedest võimalust nägi Lenin
sõjas esimest noorsooorganisatsioonide tehi-
misega. Tervitades kõigest rüdanust kõne-
linnaal loodud aeskoolide õpilaste riik-
ma, annab Lenin uile rõu mada oma
organisatsioonide pealemaigias enesarendami-
se, uide kujundamise vundunud sotsiaal-
demokraadias.¹²⁶

Poliitilises mõttas läksi noorsoo liikumise
linnaal algusest peale bolševike loomun-
gite all. Ei ole kuada tuguvaid nennivõitlik-
ke või oskeride noorsooorganisatsiooni.¹²⁷ See
on ka loomulik. Parempoolsete ja tsentristide
kõikuv vooluhippoliitine ei mueldinud noor-
tele, kes juks oma olumusest on võitlavad,
erisad.

¹²⁵ St. V. I. Lenin, Kõne õppivase noorsoo rihtu-
mise küsimise uchte 10.(23) augustil, Tšond,
G. ad., lk. 461.

¹²⁶ St. V. I. Lenin, Keskoolide õpilastele, Tšond, G. ad.,
lk. 257.

¹²⁷ St. A. Moxuk, Kpamkaa uemopua, lk. 48.

Briti nõuab Lenin noorsoo suunasist õige maailmavaate omendamiseks Venemaa Kommunistlikult Noorsooühingult. Riikliku-organisatsiooniga oli noorugu astunud suure sammuni edasi traditsioonide organisatsioonidele. Kuna noorsool oli mõtet laiaala noorsooühinguga ja pidi mõju avaldama kogu noorsoole, siis ei piirdu Lenin enam ainult organisatsiooni muutmisele noortelt marksislikku maailmavaate võndidega. 1920. aastal komisjoni III kongressil peetud kõnes ütles Lenin, et iga kommunistlik noor peab endas välja kujundama traditsioonide kommunistliku maailmavaate. See on vajalik selleks, et olla ideeliselt varustatud, traditsioonide ihikornas liige.¹²⁸ Alles endas traditsioonide maailmavaate välja kujundamist, jääb iga kommunistliku noore ülesandeks püüda endas tasele tõsta ke mitta kommunistlike noori, propagerida laiemalt andes neid sotsialismi edasi!

Tervistliku maailmavaate kujundamine on lahutamatu mõtet noorsoo poliitilise tegevusega. Alles varustatud

¹²⁸ L. V. I. Lenin, Noorsooühingute ühisandmed, Tšernd, 31. vol., lk. 263.

marxistliku maailmavaate, marxismi-
leninismi loomingu, moodab kommunisti-
sti mõista partei poliitikat ja seda ellu
viia. Tundus hästi marxismile vastupidise
võle, moodab kommunisti võidelda kodanli-
ku ideoloogiaga. Siin on noortel suureks
lenini artiklid, mis aitavad jõuda õrge
maailmavaate, piiride revolutsioonilise
marxismi realiseerimisele.

Järelikult ei mõista lenin kommunistliku
noorsooühingu all inimest ühtlasi organi-
satsioon, vaid inimest, mille aluses
on marxismi ideed, mis aitavad noortel
välja kujundada marxistliku maailma-
vaadet ja sellel toetudes astuda poliiti-
lise ellu. Siin põhivad lenini nimelised
kõrge marxismi vaimse realiseerimise
juba noore organisatsiooni algpäevist pea-
le piiridest väljast ja liberaalid vaimsest
toetada, et noorusega peab sisse polii-
tikast "kõrgemal". Kodanlike parteide esi-
kajade arvates oli poliitika tegelane
varases nooruses, eriti nooruses, s.t. 129

Nad piirid noori sunniti apoliitilise
tule, sisendada nende mõtet "partiidest"
noorsooorganisatsioonist. Elu aga näitas,

129 st. v. S. lenin, Suurem mitterastatus,
Tööd, 18. kd, lk. 537-540.

et see oli võimalik. Kultuur-valgustus ja noorsooorganisatsioon „Töö ja Kalgus“ on ol-
nud elujõuline.

Lenin soovastu väitis, et poliitiliseks tu-
leb tegelda varasest noorusaastast juba.
„Kirjades räägib“ (3. riigis. Proletaarsed
militantid) ütles Lenin: rahvamilitant tuleb
juba eluajast vanusega 15-65 aastat. Rah-
vamilitantide ilmnemisel on tõmmata po-
liitilisele ellu noored, õpetada neid mitte
ainult sõjaga, vaid tegudega, tööga.¹³⁰ Naga
näeme rõhutada Lenin siin viiti praegise
poliitilise liikumise tähtsust.

Noorsooliikumise tõusu jaoks 1917. aasta
Vabariikluse revolutsiooni osas kirjutas V. I. Lenin
oma VI kongressil vastu võetud resolutsioonis
nõudis partii, et noorsooliikumine oleks
poliitiliselt aktiivne.¹³¹

Õrda ta ka tõepoolest oli. Viimase
kommuunistliku Noorsooühing aitas oma loo-
musest juba ellu viia partii poliitikat. Kui-
gi kompromissi põhinijal ei olnud, et orga-
nisatsioon on poliitiline ja see organi-
satsioon, mis tegeldab poliitiliste küsimus-
tega nimetada apoliitiliseks.

¹³⁰ vt. V. I. Lenin, Kirjades räägib, 3. riigis. Proletaar-
sed militantid, Tõend, 23. kd., lk. 314.

¹³¹ vt. NKP kongresside ... otsused, 5. kd., lk. 386-387.

Lenini seisukoha vastu astusid välja Trotski, Pnobražinski jt. Nad nõudsid autonoomile mitteraalsest.¹³² Lenin näitas sellise kontseptsiooni võimalust. Ta ütles, et partiidus on riikluse idee, partiidlus on sotsialismi idee.¹³³

Ka Lenini lähim abiline N. K. Krupnaja rõõgib autonoomist kui poliitilist organisatsioonist, mille silmas ees on poliitiline haridustöö masinad.¹³⁴

Süga näeme, et Lenin ei taha noorukite hoida poliitikat emal. Kõrgepõhise, te rõõab noorukite riikse hariduse aktiivse poliitilise tegevuse. Kogu meie revolutsioonilise vaimustusega võitles Lenin sellest, et Venemaa riiklusele oleks õige tegeleda poliitilise riikse autonoomia probleem. Et noorukite poliitiline tegevus oleks õige, selleks ongi vaja igas riigis välja arendada riikluse haridustöö masinad.

Konsumoli on nimetatud poliitilisele algsõnaks.¹³⁵ Süda ta on tõepoolest on riiklusele 14-28 aastase noorukite riikluse.

¹³² vt. B. Oprob, kromkaš nemopne PAKCM, n. 89.

¹³³ vt. N. I. Lenin, Riikluse haridus, Trotski, 6. kd., n. 37.

¹³⁴ vt. Krupnaja, Osnovy riikluse haridustöö masinad, kor., T. 7, Moskva 1959, n. 149, 151, 234.

¹³⁵ vt. P. Järve ja J. Kaarna, Riikluse teoreetiline ja praktiline mõningate riikluse teoreetilisest ja stiilist riiklusest, "Noorus" 1969, N=2, n. 33.

sonel nide poliitilised algataksid, kujun-
dab uus markistlik maailmavaade.

Poliitilises on uus noorusliku spetsifi-
lise iseloomuga. niitlasi muutub idulis-
poliitiline arendamine ülesand-õppide
kommunisti-kulaa, on sulle uus elu.

3. Kasvatada kommuniste.

Rääkides noorusliku iluannetist ütles Lenin,
et ülesand on nii kommunistlikest noortest kui
kogu noorsoost kasvatada kommuniste.

Marxismi rajajad elid riigisandud iildistes
jaantes noorsoo kasvatamise põhimõtted sob-
sialismi tingimustes. Nii ütles Marx, et kas-
vatuse all tuleb mõista:

- 1) vaimset kasvatust;
- 2) ahalist kasvatust;
- 3) tehnilist õpetust, mis tuleb vestab teost-
misprotsessi põhiprintsiipidega ja ar-
hab osuse lihtsaima tööriistade id-
sitsemises. ¹³⁶

Arendades edasi marxistlikku õpetust kas-
rava põlvkonna kasvatust, ütles Lenin, et töö-
lau noorusku on kõige selt sordusliku pä-

¹³⁶ K. Marx, Instruktsioon ajutise noorusko-
gu sorduslike eluandus riiki-
mistes, „Kultuurist ja kasvatu-
nost“, Tallinn 1947, lk. 34-35.

nija, mis on loodud elavate põlvkondade
tööga. Lenin töötas väga range vabadete
süsteemi kasvatuse, formuleeris asee
põlvkonda elu reeglid.

Kasvatada - tähendab plaanipäraselt mõ-
jutada kasvatat põlvkonda usmõrgige
saada kindel inimene tüüp. Kommunist-
liku kasvatuse usmõrgis on rühmades koor-
tist kommunist. Kommunist - see on elukõ-
ge ühiskondlik inimene, tugevalt arenevad
ühiskondlike joontega, kes seavad, et kõik in-
mused elavad hästi, et kõik inimesed elavad
õnnelikult.¹³⁷

Kommunistliku kasvatuse on Leninil ti-
hedalt seotud moraali kasvatamisega. Tä-
htsustab: On tarvis, et iga tänapäevane noormees
kasvatatakse, haridus ja õpetus oleks tihedalt
kommunistliku moraali kasvatamine.¹³⁸

Lenini kommunistliku moraali käsitletus on
vaid märksa enam klassivastane seisukohtade
järe.

Moraali käsitlemisega alid tegelenud ka
Marx ja Engels. Engels rääkis sellest, et
moraal on klassisõltuv. Ta nägi, et mo-
raal on erinev füüsilisel, vabadusel ja

¹³⁷ Л. Н. К. Крыжанов, О коммунистическом воспита-
нии "Мораль и воспитание" 1956,
lk. 13.

¹³⁸ В. И. Ленин, Нормы воспитания и воспитания, Труд,
3. kd, lk. 259.

tööliselamisel. Ta tuli järeldusele, et inimese
ammutatav oma kõlbeline vabadus riigi
majanduslikest suhetest, millel põhineb to-
ma klassisid. ¹³⁹

Lenin andis moraali mõistele selge for-
muleeringu. Ta matles moraali kui üht riis-
kondliku tsadruu vana, mis väljendab ilus
printsiipide, normide, reeglite. Need normid
hõlmavad inimeste tegemist ühistes, alarisk,
partide, kodumaa, riigi ja kogu inimeskonna
suhtes. Lenin vastandas valdava, näiliselt
klassivälise, parteilise moraali avalikult
parteilise, kommunistide moraali. Silliga
lühendas ta ümber kodumaa väärtust, nagu
poleks kommunistidel üldse mingit moraali.
Kommunistidele on vastu võetamatu väärtus
kodumaa moraal, mis saadab vanaaegset
sodustat egoismi ja oma kasuühendlikkust. ¹⁴⁰

Lenini pöördumist moraali ühiskondliku
poolt sodustas ilmselt asjaolu, et inimestel
aastatel juba Otsesirevolutsiooni võitja le-
visid mitmesugused nihilistlikud muh-
dus. Laialt propageeriti tegu ja kanti

¹³⁹ vt. F. Engels, Anti-Dühring, Tallinn 1954, lk. 83.

¹⁴⁰ vt. V. I. Lenin, Kõrrosõhkingute iluandis,
Tšono, 31. ud, lk. 260.

"absoluutsed ideed", mis olid võltsluse alusel. Näitel oli see bioloogilise teooria eitamine, mis väitis, et inimene ei erine millegagi loomast. Professor Põroski aga ütles, et ilma religioosita ei saa olla moraali.¹⁴¹ Talupoegade mas valitsenid väikekodanlased muutunud.

Kõige rööva valguks saab selgeks lenini moraalkõrgetluse suur tähtsus.

Kommunistlik kasvatus ei rüüa moraalilugustamisest. Igapäevases teos, võitluses kasvavad inimestes need moraalid emad. ¹⁴² Nii kommunistlik iseloomu-jooned ei kujune stiikiliselt, nende kasvamine on aktiivne protsess.

Kommunistlik moraal on tihedalt seotud marxistliku maailmavaatega. See ei hõlma endas vundumist, sihipärase tegemise. Kommunistlik moraal on aktiivne tegelikkuse suhtumise moraal. Ta nõuab kõigidele see väärtuste klassipositivsest suhtumist. Võitluse marxisti põhimõte on alati ja kõigjal sama, mis vastab klassivõitluse huvidele. See ongi kommunistliku moraalil kasvamine. ¹⁴³

¹⁴¹ vt. T. Toomast, "Nõukogude eras", "Marxismi"

¹⁴² vt. V. I. Lenin, "Nõukogude ühiskond", 1965, №10, lk. 40-52.

Tronka, 31. ad., lk. 263.

¹⁴³ vt. Samas, lk. 263.

Revolutsiooni võidu tulemusena oli
Nõukogude riik loodud uus, sotsialistlik riik, mis
Lenin ütles, et tuleb põlvkonna kasvata-
miseks riigilestamine võime mola, mis on või-
detud revolutsiooniga.¹⁷⁴ Nõukogude riik
dumaa teenimine on uus kommunistlik
moraal. Seepärast on soovitud
liiklusandeks kasvataja riigis nõukogude
patriotismi, armastust oma riigis
Nõukogu.¹⁷⁵

Kommunistliku moraalil uus põhiõnne
on kollektivism. On vaja, et riigis
mujundaks endast inimesi, mis allutavad
isiklikud huvid ühiskondlikule, inimesi,
mis igale riigis inimesele lähenevad mitte oma-
kannu seisundist, vaid riigi ühiskonna
huvidest lähtudes. Riigi sotsialistlik töö on
sunnatud selliselt, et riigi juurde põ-
hiõnne "igakuine mola eest, juurde riigi
rõõgi eest."¹⁷⁶ Siin on suur töö ära teha
komunismile, et arendada riigi kollektivismi
inimesi. Kommunismile langeb riigis
ka kasvatus ja distipliini eesmärk.
Nõukogu Kommunistlik Nõukogu võib

¹⁷⁴ vt. Beriaani grupi monogrammi, lk. 100.

¹⁷⁵ vt. V. I. Lenin, Nõukogu riigis ühiskondlik,
Tööd, 31. kd., lk. 264.

¹⁷⁶ vt. V. I. Lenin, Ühiskondlik laupäev, Tööd, 31. kd.,
lk. 101.

oma liikumise kasvatades osust rolla-
tiivalt töötades, luustades osustlikult töö-
jastust, andes igale liikumise ülesande. ¹⁷⁷

Seda võime saab kogu järele ainult
igapäevases töös. Seda on kommunistlik
kasvatus mõtet sama tihedalt tööga kui
õppimine. Lenin ütles, et nõuaguse pool
ja kogu kasvatus miskeem peab ole-
ma mõtet eluga ja partei poliitika.
See väljaspool poliitikat pole midagi muud
kui vahi ja silmanirjalikkus. ¹⁷⁸ Õpingute
ja kasvatus mõtet eluga peab olema mõtet
seda ideoloogilise poliitilise kasvatusena aluses.

Lenin uskus sügavalt ole inimkondal-
danne mõtet moodi. Nähes noortes vahet-
tust vanadele taktis ta mid kasvate-
da võitlevates marasistides, mis alati
ja võinjal tuvas sõda, mis vastab klassi-
võitluse huvidele. See ongi kommunistlik
kasvatus.

Reisimeerides võib öelda, et kommunist-
lik kasvatus tähendab üldiselt inimestes uue,
kommunistliku moraali kasvatust. See on
rangelt klassipositivne mõtet mõtet. Kom-
somoli ette mat ta ülesanded kasvata-

¹⁷⁷ vt. H. K. Krynkeva, O kommunistlikus kasvatuses, lk. 17.

¹⁷⁸ vt. V. I. Lenin, Kõne I üldvenemaalisel parti-
duskongressil, Moskva, 28. det., lk. 69.

de oma liikutest rodumae patriooti, us-
esavas raitse saavutatud ja kollabürse
tööga rajade uut. ilmanemas on ette
valmistade inorgilist, tsadliake jne ihiis-
sanne organiseerijaid.

Kii lisandub ilmanode-õppide kommuni-
ismis- uus komponent: kommunistliku
moraali kasvatamine.

Kommunistliku moraali kasvatamine
ilmanode hulka kuulub se roones prole-
taarse internatsionalismi kasvatamine ilman-
ade. Kuas kindetatud ilmanade on mahult
väge lei, on muu maa ajalees nängiand
tähtsast ore ja aktuaalsust se roosajal, mis
saatlusime tide ualdis.

4. N. J. Lenin proletaarsete
internatsionalismi kasvatamise
aktuaalsust Venemaal.

Proletaarse internatsionalismi kasvata-
mine oli Venemaal väge aktuaalsust. Seda
esmaajones seltpärast, et Venemaal oli
rahvusliku roosime poolist väge maa.
Venemaa poliitika, nagu kirjutas Lenin, oli
läbi imbutand nationalismist ja kuue
kiravik summatud enamuse Venemaa
rahvaste vastes. Lisaks vene suursõjaväe

tõstis nad ka tihti rahvaste ratsionalismi. ¹⁷⁹
 Seda õhutanis traditsiooniline aedkultus ja mõis-
 nikud, kes kasutasid rahvuslikku vihaavaldust
 töölisklassi lõhestamiseks ja enda võimude säili-
 tamiseks. Kõik rahvaste ärritumist teise vastu
 kasutas tsarism kui üht pramist vahendit
 võitlemas revolutsioonilise liikumisege.

Tihti, et kapitalismis igandis on in-
 imeste traditsioonide võige elujõulisemad rahvus-
 kiusumised. Seepärast püüdis ja püüab reak-
 lion propaganda igati õhutada rahvus-
 likku vaenu. Sestõttu pole ka juhuslik,
 et Lenin pööras nii suurt tähelepanu pro-
 letaarse internationalismis kiusumistele.

Rahvuslikust uksest, umbusust ja
 vaenest jagusaamisest nägi Lenin töölisklas-
 si võidu poole. ¹⁸⁰ Lenin kritiseeris tervalt
 valitsuse rahvuslõõtslikku poliitikat. Ta
 näitas, et kõigist rahvustest kapitalistid
 ühinevad ja püüavad töölisklassi lõhes-
 tada rahvaste järgi. Lenin rutsus töölis-
 klassi ühineks rahvuslik matkamate. ¹⁸¹ Kõigi
 proletariaadi kasvatamine rahvaste sõpmu-
 se vaimus oli vajalik revolutsiooni võiduks

¹⁷⁹ vt. V. I. Lenin, Töölisklass ja rahvuskiusumised,
 Trond, 19. kd., lk. 71-72.

¹⁸⁰ vt. V. I. Lenin, Kõik rahvaste revolutsioonilise
 polgu müütingid, Trond, 22. kd., lk. 23.

¹⁸¹ vt. V. I. Lenin, Juhud reaktsionalsusele,
 Trond, 19. kd., lk. 277.

ja sotsialismi üheshitamises.

Suure Sotsialistliku Sotsialdemokraatliku võidu järel muutus sotsialistlik Vennas üleminekul proletaarne võltsimise baas, toetus ja esineja. Ome praatilise tugevusega pidi Vennas töölisklassi tõstama sotsialismi elluhoold kapitalismi ees.

Süü teinud ja nõudis, milline demin piistitas neorodorganisatsioonidele rahvaste sõpruse rahvatunne rahvonnas.

Kuna nimetatud ühendamise on rahvatunne-
tult mõtust leninliku rahvatunne-
sõltlusega, mis pealussime järgnevalt põgu-
salt meelid ühendamisel.

Leninliku rahvatunne-
sõltluse on demokraatism. Ome töös. Kriitilisi
märkmeid rahvatunne-
sõltluse. Rahvatunne-
sõltluse on demokraatism. 182 Lenin
ei luba ühendamisel esõiguse ühendamisel
192 kullu. 183 See Lenin ühendamisel
dis turnestust ja partii poolt ja fiaskeriti
VSDTP II kongressil vastu võetud partii
programm. Siin öeldakse: „... kõigi asutamise

182 vt. V. I. Lenin, Kriitilisi märkmeid rahvatunne-
sõltluse kohta, Tööd, 20. kd., lk. 6.

183 vt. Samas.

täieliku iheõigustlikkuse eest, oluemat-
seost, usust, rassist ja rahvusest." 184

Ajalool võitlest pidas Lenin ra. multuur-
autonoomia pooldajatege. Lenin rõõitas, et
multuur-autonoomia idee on teravas vastu-
olus proletaarne internatsionalismiga.
Ta lahutab üri rahvuste proletariaati, nob
tõde omi neie kodanlunge, viib rahvahul-
gad kodanliku ratsionalismi teel. 185 Pro-
letaarne internatsionalism nevestu eeldab
rahvuste koostööd, sõprust, vastastiku abi-
tawist. Proletaarne internatsionalism ihen-
dab harmooniliselt patriotsismi, töölislarni
võitluse enole huvide eest, võitluse mark-
sistliku ideoloogia puktuse eest, ilolemonast-
liku võitluse rahu eest ja rahvaste julge-
oleku eest. 186

Lenin lükkas nimbr se narodnikute
suisukohad, kes väitrid, et rahvused on
igavene kategooria. Lenin rõõitas, et rahvu-
sed hakeasid nejneme alles kapitalismi
perioodil. 187 See seisukoht on suurel abias
erinevatest rahvustest tööliste ihiinimist. juha

184 NKP kongresside ... otsused, 5 osa, la. 42.

185 vt. V. I. Lenin, Tserid rahvusvõitluse eest, Tšond,
19. id., la. 213-221.

186 A. U. C. Karygaub, Rahvus ja rahvusvõitlus
nejnemeperioodil, Rahvusvõitlus

187 vt. V. I. Lenin, 1956, la. 38-39.
See on rahvusvõitlus ja rahvus-
võitlus rahvusvõitluse eest ja rahvus-
võitlus rahvusvõitluse eest, Tšond, 1. id., la. 133-135.

kapitalismi ajal internationaliseerub vaim-
konnas majanduslik, poliitiline ja vaimne
elu. Socialism internationaliseerib ta täie-
likult. Ta võtab igast rahvusest parim-
adist progressiivseid ja liidab need.¹⁸⁸

Proletaarne internationalism iideso-
gial arestades näitab demokraatlikult
si rahvusvahelises: piirid isemise
ja piirid ühinevuse. Proletariaadile on
emasem piirid ühinevuse. Siis tingib pa-
ratamatult ühiskonna areng, ühema-
ilise turuga ja majandusega seotud
probleemid.

Nõudes rahvastel enesemääratamis- ja
juhtimise õigust demokraatlikus piiride isemise
seisundis ja suhtes rahvaste vahel. Sa-
mal ajal nõudis ta erinevatest rahvustest
töölise ühinevusest ühist loomingu-
socialistliku revolutsiooni võidu ja ühe
ühiskonna üleshitamist ühele, demokraatlik
rahvaste vägivaldse liitumise vastu. Et
töölise internationalismi saa realiseerida,
on vaja anda kõik juurdeline võrd-
õigustamine ja ainult selle baasil saavutata
proletaarne rahvaste vabatahtlik ühinevuse.

¹⁸⁸ St. V. I. Lenin, Teisel rahvusvahelisele kongressile,
Tšond, 13. rd, lk. 219.

nende mobiliseerumise sotsialismi võidus.

Rahvusvõimuse selline laenuks oli sotsialismi rajava maa jaoks ainuõige. Riiklasi oli te usujana tisteh monadile. Linnalid rahvusvõimuse selline laenuks omal maailmaajaloost tähtsust proletariaat internatsionalismi põhimõtetele viimisel.

Rahvusvõimusest ei jäänud jundite maha ee noomigu, kes uneluse ise raketit proletariaadi ridadesse või jagas raudselt tunde saadust. Linnalid põhimõtetest pidid juhitudunne ee progressiivsed noomorganisatsioonid kui nad taktiisid olla töölislase riikispositiivisid.

Proletariaat internatsionalismi printsiip ei olanud noomide võimad. Sides näitab asjale, et paljud tükid noomorganisatsioonid võtne ridade nimeks. III Internatsionaal: Nii minutand rade internatsionaalsides Moskva, Bortov. Nakkitskani, Kaluga jt. noomorganisatsioonid.

Rahvaste riikuse printsiip rajastub ee loodud organisatsioonide põhimõtetele. Piterburi Töötava Noomide I noomatsiivolutsiionis märgitakse, et iiking on solidaarne rogu maailma proletariaat

noorsooga ja kuulub end Tööliste Noor-
soo Internatsionaali salga. ¹⁸⁹ Need noor-
sed nõudsid oma ühingu liikmetelt Kom-
interni tunnustamist. ¹⁹⁰ Peruu liane noor-
soo organiseerimise aktivistid teatasid oma
üleskuttes, et loodavad noorsooühingute
võivad astuda võin noormehed ja naised vaa-
tamata rahusele. ¹⁹¹

Sillistid võitid võitluse poole.

ühendamisele noorsooühingu loomine
oli mees samas noorsoo kasvata-
misel proletaarne internatsionalism. Ja
ühendas endam kõigi rahvaste nooruse-
le noori üli kogu Nõukogu Vene-
maale. Need töid endistest organisatsioonidest aae-
se noorus- ja ühtsustunde.

Noorsoo noorus ja vendlus kasvata-
mine läbis punase joone noorusmoli
mitme võlgut tugevust tema loomisest
saadik.

Internatsionalismi põhimõtte väljendajaks
ja ühtlasi linilise võitluse protsessis
teostus on juba paljurahvuseline noor-
suse end olemasolev.

¹⁸⁹ vt. B korduse appove, lk. 14-15.

¹⁹⁰ vt. Samas, lk. 16.

¹⁹¹ vt. Samas, lk. 17.

Kõigist rahvustest soorte võrdõiguslikkuse
muudude organisatsiooni, väljendub see orga-
nisatsiooni põhikirjas, mille Lenin ja teised
koostasid. Põhikirjas on märgitud,
et soorandud ja need ihiuudad oma orga-
nisatsiooni rahvusliku vaitamata. ¹⁹²

Leninliku rahvusvaimu vaitlusest
juhitud arvestab vaimu erinud
rahvustest soorte ajaloolise arengu oma-
pära ja progressiivse traditsiooni.

5. V. I. Lenin — rahvusvahelise sooroolikkumise innustaja.

Soorus rahvaste soorus ja soorid ei
piirend Lenin vait soorus Soorusaaga,
vaid laiusdas maailma vaitabil. juhe
1902. aastal kirjutatud „Soorusaaga Soorusal-
demokraatliku Töölispartii programmi pro-
jektis“ kirjutab Lenin, et ajad, mil rah-
vad ja riigid võivad vait ihiuudad vait-
datutena on vaitdas. Rahvusvaheline töot-
mine ja turg on leonud tihedat vaitend
vagu triviliseeritud maailma vahel. ¹⁹³
Soorus laiusdas ihiuudad vait isel rahvusi
vaitdas.

¹⁹² St. B. vait vait, lk. 10-12.

¹⁹³ St. V. I. Lenin, Soorusaaga Soorusaldemokraatliku
Töölispartii programmi projekt,
Tromb, G. vait, lk. 13.

riikas lähemale ja tähtsamaks poliitiliseks indeksiks oli rahvusvaheline noorsooliikumine ja sellest osavõtt.

Lääne-Euroopa progressiivsed noored olid ühinevad rahvusvahelises ulatuses juba enne kui Venemaal tekkinud proletariaadi noorsooorganisatsioonid. Sama revolutsioonilise viltiga Karl Liebknecht juhitud oli 1907. aastal Stuttgartis läbi viidud noorsoo rahvusvaheline kongress, mis võttis vastu otsuse luua Noorsoo Sotsialistlik Internatsionaal.¹³⁴ See organisatsioon saab denia kuni objektiivselt brünse maailmasõja perioodil.

Aastad 1914-1918 on ajaks, mil denia püüab teha kõik võimaliku noorte antimilitaristlikus ressurtsis. Ta aitab omal poolt teha tugevaks Noorsoo Sotsialistlikku Internatsionaali.

1915. aastal Bernis toimunud Noorsoo Sotsialistliku Internatsionaali kongressil saadeti se mindajad Venemaal - Armand ja Sofarov. Denia tegles isikult nende ettevalmistamisega. Ta koostas ja kirjutas isikult alle tunnistuse, mille tekst on järg-

¹³⁴ A. B. B. Tipubarov, Третья В. И. Ленин и Товарищеское за создание Коммунистического интернационала молодежи, Вестник Ленинградского Университета, 1962, № 14 (edaspidi: B. B. Tipubarov, Третья Ленин), lk. 7.

mine: „Tõnu Armandile ja Jigorovitš. Käsi-
oluraga tõendatakse, et sm.-d Inessa ja Jigorov
on volitatud Berli Rahvusvahelisel konverentsil
esindama NSDTP keskkomitee juurde kuuluvaid
noorsooorganisatsioone.“¹⁹⁵

Tegelikult ei oland veel mingisid partei juur-
de kuuluvaid organisatsioone ja ne tigi olu-
konda veel rassemaks. Lenin pidi nüüd ise
tugeldama noorte misukohaste raitamisega.
Lenin koostas kõne projekti, millega dele-
gaadid pidid esinema. Kõne põhiline
osa nõulis loomungi. Imperialistlik sõda –
“kodusõda!” piistitunnist, delegaadid esi-
naski kõnega, kuid konverentsi maanuks ei
nõustunud ne sellega. Noored olid täidelnud
sõdimisest, ihaasid rahu ja eitavad loo-
sungi. Relvastumise lõputamine. Desarmemini-
ne!“. Se Venemaa esindajad nõustusid
selle misukohaga, kuna kartisid noorte e-
maldumist. Lenin, nähes sellist maailma, ei
mõista noori hukka. Ta saab aru, et ne re-
solutsioon ei ole oportunistlik, vaid tingi-
tud mitte vallaldasest teoreetilisest ette-
valmistusest. Okepärast ei otsustanud ta se
Venemaa delegaati ära, vaid lubas noori
aidata, vabastada mis vigadest.¹⁹⁶

¹⁹⁵ vt. B. U. Lenin, „Уточнение формулы и Европы,“
ПСС, т. 49, л. 407.

¹⁹⁶ vt. Ленин и молодёжь, Ташкент 1933,
л. 31.

Ardeks teinunud konservatiivse hinnangu, märkis Lenin na eelsumma, kuid kinnitas alla, et konservatsiivne ei ole üldiselt nõrga, mis püstitab noorusele sotsialistlik liikumise. Konservatsiivne püüdnud vana resolutsioonide kordamisega, näitavasti töölisklassile, et ilma võitluseta on sotsialism uskumatu. See konservatsiivne, ühustas Lenin, oli samamoodi vana. 187

Nimetatud konservatsiivne võttis vastu otsuse hakata välja andma nooruse ajakirja "Jugend-International". Sellel tegis kaastööd Lenin, diebkracht, koolitajad.

Lenin kritiseeris sotsialismile mitte ajakirja. See kritiseeris aitas kaasa sellele, et Nooruse Sotsialistlik International teinud lahuse oportunistide teel loovad II Internationalist. 188

Ka noored tunnistasid, et Lenin ei ole ja artiklid olid üldiselt tasatitud ilised, üldiselt prodageogiliselt õiged, et kuigi ei selgunud. Lenin mitte ainult ei kritiseerinud, vaid oskas alati hoida ka midagi, millest mitte. 199

187 vt. V. I. Lenin, Sotsialism ja 1906, Tšernov, 21. koht, lk. 292.

188 vt. B. B. Tšubarev, Tšepeta Neruna, lk. 8.

199 vt. Nunn u maroginsk, lk. 33.

Leninil on suurid teenid Noorsoo Setrialist-
liku Internatsionaali kiirus arengus. Suure-
valt kahtlust, mis arvas, et internatsiona-
lism on rahu mitte sõjajärgi aeg, ütles Lenin, et
just sõja ajal on vaja tugewolade inter-
natsionaalseid riidemeid.²⁰⁰

Õaanud teada, et 1916. aastal toimunud
Zürichis järgenud konverents, kujutas Lenin
M.M. Karitonovile, mis elas Britis, et se-
iga hinnas et piisavalt teada saada kon-
verentsi kuupäeva, koha, kestmise ja mada-
luse olla partiid nat erindatud, et kuna
riidemeid tüüki madalega.²⁰¹

Karitonov kujutas vastusiks, et Zürichis
tulvad arutlusele organisatsioonilise ja
tehnilisele küsimusele. Põhiline erindajad
sina ei lubata, kuna sellesl korral ole-
vat läitunud lubamatult.²⁰²

Konverents toimuski Zürichis ilmsi vanaaas
Setriaaldemonstraalliku Töölispartii erindaja-
tute.

Elades Zürichis tegi Lenin ära suure töö
noorsoo maailmavaate kasvatamisel. Siin

²⁰⁰ vt. Ленин и молодёжь, л. 33.

²⁰¹ vt. В. А. Ленин, М. М. Харимову, ПСС, т. 49,
Ст. 180 - 181.

²⁰² л. М. М. Мухомеджанов, В. М. Ленин и
международная социальная революция
молодёжь в годы первой мировой войны,
'Новая и новейшая история', 1967,
№ 2, л. 9.

kohtus te väga palju noortega, eriaes rõndi-
ga ja aitas nii mõnelgi noorul anda
proletariaadi võitluse tule. ²⁰³ See lüdis
laini alla töö noortega olevat huvitav ja vil-
jane. ²⁰⁴

1916. aastal kirjutas Lenin ra artikali „Noor-
soo-Internatsionaal“, milles ta annab hinnangu
noorsoo organisatsioonide ja nende tähtsuse ja
tööle.

Kõik see oli eelduseks uue rahvusvahelise
noorsooorganisatsiooni – Noorsoo Kommunistliku
Internatsionaali – loomisele.

Nõudeldes IV Konverentsi loomise eest,
jätvas Lenin võitlust Noorsoo Sotsialistliku
Internatsionaali tegutsdamise eest. Tema initsi-
atiivil võeti VSDT(ÖP) kongressil vastu
otsus, mis määratles partei ülesandeks
rahvusvahelise proletariaadi noorsooorganisat-
siooni toetamisel, ning see, mida sellel peeti
etundane suurem Kommunistlik Noorsoo-
ühing. Resolutsioonis öeldakse: partei peab
andma suuremgi hõlga tulevase suurema
töölinoorsoo organisatsiooni nime Noorsoo
Sotsialistliku Internatsionaaliga. ²⁰⁵

203 vt. O. Kuntze, Восьмидесятилетие пролетарского
сопротивления, Ленинград 1966, lk.

204 vt. B. K. Kuntze, u. 90. Aprill, ПСС, т. 49, lk. 295.

205 vt. NKLP kongresside... otsused, I osa, lk. 387.

Siida pidas kokku 1918. aastal leedulud
kõnelema kommunistliku Noorsooühing ja muu-
te vabariigi riikide Noorsoo Setsoalistliku Inter-
natsionaali põhivõadete, mis kuulutati
end Noorsoo Setsoalistliku Internatsionaali
riikideks. Etusutati luua sidemed välismaa
noorsooorganisatsioonidega ja see võtta rahvus-
vahelistest noorsoo kongressidest. ²⁰⁶

Lenini juhtinud meenutades kommunist-
 lise ühendamise meenutades meenutades
 riikide - Noorid kommunistliku Internatsio-
 naali - loomise algajaks.

1919. aasta maiuurs loodi Lenini juhti-
misel konnijen, mis pidi algitame olu-
sone rahvusvahelises retinalistlikes neeruo-
tiikumises. Dommundid, mis nll konnijoni poolt
Leninile läbi vaatamises esitati, saadeti te-
me poolt läbi vaadatudena ja märustige
varus tatult tagasi. ¹⁰⁷

Samal aastal pöördus Unemae Kommu-
nistlik Noorsooühing ilusaltsega maailma
noorsoo poole kutses Noorsoo Kommunistlik
Internatsionaal. Loodi ka kutsida, mis
tõlgis ühivaheleõpetustega uue rahvusvahelise
noorsooorganisatsiooni loomisegaressis. 208

206 ул. В городе Ярославль, № 38-40.

207 лб. Коллери статистическое движение, л. 19.

208, ст. 9. Магистр, Турборе подот Коммунистиче-
кисаго интернационала мо-
лодети, Москва 1926, в. 38.

Noorsoo Kommunistliku Internatsionaali
 I kongress peidi toimuma 1919. aastal
 Berliinis. Nõudmas noorsooühing saatis 2
 delegaati. Nende hulgas VKMi sekretäri Šato-
 nini. Enne äraõistat kaits Šatsin demin juu-
 res. Ta loitis deminil tulevikus noor-
 jalid, mis olid ette valmistatud kongressis.
 demin saatas need läbi ja ütles brass. Nii
 aitas demin noorsooli rateratsionalismi vi-
 rinustas. ²⁰⁹

Noorsoo Kommunistliku Internatsionaali
 I kongress teinuks 1919. aasta novembris Ber-
 liinis. Esiaolatus oli 13 maad. Delegaadid
 erindasid 219 000 noorsooorganisatsioonide lii-
 get. ²¹⁰

Berliini kongress pani aluse uude sta-
 pili noorsooliinimises, tõi me - Noorsoo
 Kommunistliku Internatsionaali.

Järgnevalt teinuksid noorsooorganisatsioonid
 Hiinis, Milaanos jn.

Pragi kokkuvõtteid uus noorsooorganisat'ioo-
 nis ilanema pakempeolud rakkand. Uude
 pakempeolud noorud nõudrid revolutsiooni
 iga hinas cest. Enn organisat'ioone raldus

²⁰⁹ K. N. Maitsund, Riiklik ja P. K. K. M., "Kõnsemis"
 1965, № 7, lk. 67.

²¹⁰ L. S. Tipp, Ke rymu marmuonam, lk. 37.

avangardismi. Noorsooorganisatsioonid olid üle „pahempoolsest“ lastehaigusest. Tihti astuti välja ihaaduse vastu kommunistlike parteidega.²¹ Selliste vallanute tulemusena muutusid noorsooorganisatsioonid laiaade noorsooühelaseks poolehoidu.

Ja jällegi tuli noortele appi Lenin, kes just sel ajal kirjutas töö „Pahempoolsest“ lastehaigusest“ kommunistis“. See töö näitas kätte meetodid, milles abil partiid ja nende noored noorsooorganisatsioonid peavad seavutama töötavate masside seas autoriteeti.

1921. aastal toimus järjekorras Noorsoo Kommunistlike Internatsionaali kongress. See toodi revolutsiooni siinilinnas Petrogradis.²² Siin viisid noortele ka Lenin.²³

Edasi jätkas kongress tööd Moskvas, mis samal ajal toimus III Aktsintsevi kongress. Sellisel ajal oli Noorsoo Kommunistlike Internatsionaali tuginevad, ta omas autoriteeti niisid mitte ainult Euroopas, vaid ka Ameerikas ja Aasias. Et laiendada ja tugevdada veelgi noorte sidemisi oli vaja täpikult perustada marssimise veeviliand

²¹ vt. B.B. Tipubarov, Творба Ленин, л. 13.

²² vt. А.Березов, Молодые революционеры, Кобини мур' 1968, №10, л. 200.

²³ vt. Самуил, л. 203.

roolud. Noorsoo Kommunistliku Internatsionaali II kongress arutasi nendega tegevat. Etusabavalt kiidati tagasi eetsuistide seisukoht, et püüdnud noorsooorganisatsioon vastandada parteid ja sellega nõrgendada marksistlike ideede mõju nooruse seas. Nad väitsid, et demokraatlik mõjuvusel lähub nooruse vastu suure huul.²¹⁴

Noorsoo Kommunistliku Internatsionaali astus selliste seisukohtade vastu etusabavalt välja ja püüis kindlalt kindlaks teha.

Konsumoli II kongress 1920. aastal otsustas astuda Noorsoo Kommunistliku Internatsionaali liikmeks. Konsumolile meeldis üldse ühingu liikmetes rahvaste poliitika suhtes rahuldamine.²¹⁵

Et olla Noorsoo Kommunistliku Internatsionaali juures, oli vaja spetsiaalselt ettevalmistust. 1922. aastal tehti demokraatlikule rohestade rida noori õppima võõrkeeli.²¹⁶ Nii aitas demokraatlikult suure hõlpsusega konsumoli.

²¹⁴ st. Ленин и марксизм, л. 31.

²¹⁵ st. ВЛКСМ в резолюциях его съездов и конгрессов 1928-1928, л. 26-27.

²¹⁶ st. С. Тарасович, Ленин и его друзья
Ленин и марксизм, Ленинград
1928, л. 40.

Nõustas toimur ka Noorsoo Kommunist-
liku Internatsionaali III kongress. Sellega on
sõetud ka viimane Leninile pöördumine
noorsoo poole. Alles ise raskest haige ei
unustanud Lenin noori, vaid saatis
neile kiriteid, milles märkis: „Kallid
sõbrad! Mul on kahju, et ma ei saa
teid isikult tervitada. Soovin teile kõige
paremat elu teie töös. Soovon, et kõigest
hinnelusest hoolimata ei unusta te kõi-
ge tähtsamat – vajadusest ajaliselt elen-
dada noorsoo ettevalmistust ja õppust.“²¹⁷

Niid Lenin sõnad on kinnitadesse
tänapäeval noorte internatsionaalse te-
gevuse.

Nõuagude nooriku rotab aktiivalt
sae ilu maailmusest programmeeritud noor-
sooorganisatsioonidest. Nii on loodud
tihedat noortöö rühmed demokraatliku
Noorsoo Ilu maailma Föderatsiooniga, Rah-
vusvaheline üliõpilaskiidude juu. Rohkem
kui 1000 noorsoo- ja üliõpilaskoostisoo-
ni enane kui 100-lt maalt omavad ri-
dumid Nõuagude Liidu noortega.²¹⁸

²¹⁷ V. I. Lenin, Kommunistliku Noorsoo-Inter-
natsionaali kolmandal ilu maailma
kongressil, Tööd, 33. no!,
lk. 409.

²¹⁸ L. M. U. Kargub ja T. I. Kobarenko, Sõbrad
nõuagude padonit koolkonnas, lk. 146.

Eespool öeldust näeme, et kommunistli-
nes noorsooühingus tahtis demin näha
internatsionaalset organisatsiooni, mis
kasvatab noori proletaarne internatsiona-
lismi vaimus ja omab sidemeid kogu
maailma üsinsedlike noortega.

Internatsionaalne iseloom on noorsoo-
moli spetsiifiline joon. Kasvatades noori
proletaarne internatsionalismu vaimus täi-
dab noorsoomol mee moraali kasvata-
mise ülesannet.

Lõppsõna

V. I. Lenin on noorsoo organiseerimise initsiaatoriks kinnemaal. Ta tegi ära suure teoreetilise ja praktilise tähtsusega töö. Leninlikus teoreetilises pärandis on tõestatud ja põhjendatud nide noorsooga seotud probleemid: noorsoo ~~organiseerimine~~, tema keht ja osa ühiskonnas, noorsooühingute ülesanded.

Lenin tahtis noorsooorganisatsioonides näha sotsialismi edasi viijaid ja kommunistide hitajaid. Oluline on rõhutada, et Lenin lähenes noorsooorganisatsioonidele tuleviku mõeldes. Ta mõistis, et noorust on oma spetsiifilised talised ja psühholoogilised isärasused. Suupäraselt tuleb töö noortega kasutada meetodeid, mis vastavad nende isärasustele.

Lenin lüdis, et parimaks noorsoo mobiiliseerimise vahendiks on noormeeste ja nide ühine ühine isärisvatusorganisatsioonid, mis on isärganud oma töö meetodid. Isärisvad noorsooorganisatsioonid on noortele vajalikud selleks, et mis maksimaalselt arendada isärisvust.

Iseseisvad neorooorganisatsioonid on ideeliselt noorusliku. See rühk aitab organisatsioonil õigesti orienteeruda partii poliitikas, tagab õige maailmvaate omandamise.

Komromol kui eesindlik neoroo organisatsioon ei sulgu endale vaid on noorusliku neoroo, juhib ja suunab teda.

Rääkides kommunistlike neorooühingu noortest partii ja neoroo hulga määramisega, on neorooühingu teha ühisloona. Komromol on vahendajaks partii ja neoroomaade vahel. Ta juhib neoroo partii poliitika elluviimisel ja kaitses neoroo huve, esindab neoroo neoroo partii ees.

Partii poliitikast arvõtt määrab ära ka komromoli spetsiifiline joon ja tema poliitiline.

Lenini töödeldes tutvumise aitab paremini mõista komromoli ülesandeid. Suurimaks ja tähtsamaks ülesandeks on neoroo ülesanne - õppida kommunismi. See on kompleksne ülesanne, mille asotsiatsioonina vaatlesime neoroo teos:

- a) üldhariduse omandamine;
- b) üldhariduse omandamine, walfikatsioonist tööst;

- c) noorte idealis-poliitilise arendamisest;
- d) kommunistlike moraalide arendamisest.

Niiinam osaga noores tuli esile veel üks kompromissi spetsiifiline iseloomujoon - tõus internatsionaalsus.

Lenini poolt esile toodud ilus andes on idari arendatud Nõunogude Liidu Kommunistliku Partei programmis. Sillas öeldakse: komsomol on integreeritud organisatsioon, mis aitab partiid arendada noori kommunistide väikeses, mobiliseerib need praatilise uue põlvkonna elitaarselt, aitab ette valmistada igapäevasele arendusele inimliku sugupõlv.²¹⁹

Niiet partii sisu on aluses ideoloogilise Leninliku Kommunistliku Noorühingu korraldustel mis noorsoo seas.

²¹⁹ vt. Nõunogude Liidu Kommunistliku Partei programm, Tallinn 1961, lk. 96.

В. И. Ленин о специфике
молодежных организаций и
о их задачах
(резюме)

В. И. Ленин - инициатор молодеж-
ной организации в России. Он сделал
работу большого теоретического и
практического значения. В ленинском
теоретическом исправлении поднят
и обоснован ряд проблем, связанных
с молодежью. В настоящей работе
рассматриваются следующие проб-
лемы: организация молодежи, ее место
в обществе и задачи молодежной
организации.

В. И. Ленин смотрел на молодежь
как на строителей будущего, на строи-
телей коммунистического общества и
подходил к ней с этой точки зрения.

В. И. Ленин требовал, чтоб моло-
дежь организована самостоятельные
организации, которые самостоятельно
по методам работы. В самостоятель-
ных организациях развивается у мо-
лодежи самостоятельность, умение
работать без приказа.

Организованно самостоятельное организационно идейно связанное с партией. Эта связь помогает правильно понимать политику партии, обеспечивая правильное мировоззрение.

Комсомол как организация приобщает молодити связан со всей молодежью.

Комсомол принимает участие в политике партии. В нем есть коммунистская организация. Это его стержневая черта.

Знакомство с трудом жизни молодежи помогает лучше понимать задачи комсомола. Важнейшей задачей является задача — учить коммунизму. В работе рассматриваются разные стороны этой задачи. Отдельно рассматриваются задачи в области образования, воспитания, политики и в области пролетарского интернационализма.

Käsutatud kirjandus

- K. Marx, *Unepükkide galeriamid vremennogo isknirvalnogo komiteta*, sor., t. 16, lk. 194-203.
- K. Marx ja
F. Engels, *Obamoe selitsembo*, sor., t. 2, lk. 3-230.
- F. Engels, *Anti-Dühring*, Tallinn 1954.
- K. Marx, F. Engels, *Kommunistliku partii manifest*, Tallinn 1966.
- Marx, Engels, Lenin, Stalin, *Kultuurist ja korratusest*, Tallinn 1947.
- B. M. Lenin, *M. F. Aprimang*, ПСС, t. 49, lk. 295.
- B. M. Lenin, *Ugostoverenni Aprimang ja voprovu*, ПСС, t. 49, lk. 457.
- B. M. Lenin, *M. M. Karimukovu*, ПСС, t. 49, lk. 180-181.
- V. I. Lenin, *Aktuaalne küsimus*, Trond, 4. kd., lk. 190-195.
- V. I. Lenin, *Antiühingutest, vänelvart momentist ja Trotski vigadest*, Trond, 32. kd., lk. 1-22.
- V. I. Lenin, *Demonstratsioonide algus*, Trond, 5. kd., lk. 286-289.

- V. I. Lenin, Esineke laupäevak, Tšond, 21. kd.,
lk. 100 - 102.
- V. I. Lenin, Ettekanne 1905. aasta revolutsioonist,
Tšond, 23. kd., lk. 226 - 243.
- V. I. Lenin, Haridustöölise kongressile, Tšond, 33. kd.,
lk. 408.
- V. I. Lenin, Juudi keeli rahvastamine, Tšond, 19. kd.,
lk. 276 - 277.
- V. I. Lenin, Lühetaluraksak, Tšond, 6. kd., lk. 325 - 329.
- V. I. Lenin, Keskoolide õpilastele, Tšond, 6. kd.,
lk. 251.
- V. I. Lenin, Kirj A. S. Bogdanovile ja S. I. Gussavile,
Tšond, 8. kd., lk. 121 - 125.
- V. I. Lenin, Kirj S. I. Gussavile, Tšond, 34. kd., lk. 264.
- V. I. Lenin, Kiipad' saugelt. 3. kiri. Proletaarsust
mii litsast, Tšond, 23. kd., lk. 306 - 317.
- V. I. Lenin, Kommunistliku Noorsoo Internatsio-
naali III ülemaailmset kongressile,
Tšond, 33. kd., lk. 409.
- V. I. Lenin, Kriitilisi märkumid rahvusvii-
sinu kohta, Tšond, 20. kd., lk. 1 - 33.
- V. I. Lenin, Kõne I ülevenemaalisel haridus-
kongressil, Tšond, 28. kd., lk. 67 - 70.
- V. I. Lenin, Kõne Narssari revolutsioonilise pol-
gu mitingul, Tšond, 28. kd., lk. 21 - 23.
- V. I. Lenin, Kõne õppivasse noorusse suht umi-
ne kohta 10. (23.) augustil, Tšond, 6. kd.,
lk. 327 - 332.

- V. I. Lenin, *Siia liikumise aktuaalsed küs-
anded*, Trond, 4. kd., lk. 327-332.
- V. I. Lenin, *Meesurimise kriis*, Trond, 11. kd., lk. 313-334.
- V. I. Lenin, *Mis on „rahvasõbrad“ ja kuidas nad
võitlevad sotsiaaldemokraatide vas-
tu*, Trond, 1. kd., lk. 109-299.
- V. I. Lenin, *Noorsoo-Internatsionaal*, Trond, 23. kd.,
lk. 151-154.
- V. I. Lenin, *Noorsooühingute ülevaated*, Trond,
31. kd., lk. 252-268.
- V. I. Lenin, *„Pakemüüslase“ taotlus ühes kom-
munismis*, Trond, 31. kd., lk. 1-95.
- V. I. Lenin, *Pigem vähem, aga paremini*,
Trond, 33. kd., lk. 445-449.
- V. I. Lenin, *183 üliõpilase sõdalatsid andmi-
se*, Trond, 4. kd., lk. 371-374.
- V. I. Lenin, *Sankt-Peterburgi komitee juures
asunud väliskomitee*, Trond, 9. kd.,
lk. 310-312.
- V. I. Lenin, *Sotsialism ja sõda*, Trond, 21. kd.,
lk. 265-304.
- V. I. Lenin, *Suurene mittevastatus*, Trond, 18. kd.,
lk. 524-540.
- V. I. Lenin, *Tesid ettepanekas VKP taktika koh-
ta Kommunistliku Internatsionaali
III kongressil (Esialgne projekt)*, Trond,
32. kd., lk. 427-470.

- V. I. Lenin, Teesid rahvusvõitluse kohta, Tšond, 19. kd., lk. 219-221.
- V. I. Lenin, Töölisklass ja rahvusvõitlus, Tšond, 19. kd., lk. 71-72.
- V. I. Lenin, Töölisklass ja uusmaltusism, Tšond, 19. kd., lk. 208-210.
- V. I. Lenin, VK (b) P X kongress, Tšond, 33. kd., lk. 231-293.
- V. I. Lenin, Meenema Setiaalokumuraatlise Töölispartii programmi projekt, Tšond, 6. kd., lk. 11-17.
- V. I. Lenin, Öppirasse noorsoom suhtumise kohta väike revolutsiooni projekt, Tšond, 6. kd., lk. 425.
- V. I. Lenin, LKVI istung 4. (17.) novembril 1917. a., Tšond, 26. kd., lk. 257-264.
- V. I. Lenin, Noorsoost, Tallinn 1936.

В кампне фронтов. Молодежь в годы гражданской войны. Сборник документов, „Молодая гвардия“ 1963.

В ЛКСМ в разномыслие по съездам и конференциям 1918-1928, „Молодая гвардия“ Москва-Ленинград 1929.

КПСС о камсолом и молодежи, „Молодая гвардия“ 1957.

1-й Всероссийский съезд РКСМ, „Молодая гвардия“ 1924.

Местной сессии РС.А.Р.П. (Большевистов), Промо-
ков, Москва 1958.

НЛКР конгрессиде, конвентсиде ja kiskomitee
pleenumite resolutsioonid ja otsused, 5 osa,
Tallinn 1956.

НЛКР kiskomitee aumanne Nõukogu dide liidu
Kommunistliku Partei XXIII kongressi, Tallinn
1966.

Nõukogu dide liidu Kommunistliku Partei
programm, Tallinn 1961.

Üleliidulise leninliku Kommunistliku
Koorsooitingu XV kongressi materjal,
Tallinn 1966.

Барабанов, О., Кому у нас Владимир
Молод, молодость, Ленин-
град 1925.

Безмякинский, А., На первом вздохе комсо-
мол, Москва 1956.

Гурр, В., На пути миллионов,
Москва 1925.

Камешкин, М. М., К молодости, молодая
гвардия 1944.

Кардашев, И. С., В. М. Ленин и пролетарский
интернационализм, Ленин-
град 1956.

Киров, С. М., К молодости, Ленинград 1947.

- Крупская, Н. К., В коммунистическом воспитании, 'Молодая гвардия' 1956.
- Крупская, Н. К., Основы политико-просветительской работы, Педагогическое сочинения, т. 7, Москва 1959.
- Мильчаков, А. Л., Первое десятилетие, 'Молодая гвардия' 1965.
- Орлов, В., Краткая история Р. П. К. С. М., Москва, Ростов Н.-Д. 1925.
- Поршнев, Б. Ф., Социальная психология и методика, Москва 1966.
- Рашид, А. Г., Формирование рабочего класса в России, Москва 1958.
- Рубин, С., Справки по истории ВЛКСМ, 'Молодая гвардия' 1933.
- Санков, А. П., Ленинизм об основных принципах организации и воспитательной деятельности комсомола в социалистическом обществе, Минск 1958.
- Скорина, И., Комсомольск января, Ленинград 1924.
- Трудилова, И. В., Партия и комсомол 1918-1920 гг., Горький 1966.
- Шашкин, Л., Первое год коммунистическою интернационала молодежи, Москва 1926.

Млохик, А., Краткая история ВЛКСМ,
Москва 1927.

Халдиг М.М., Коваленко, Г. Я., Ленинские прик-
линые работы комсомола,
, Молодая гвардия' 1963.

Kalinen, M. J., Kommunistlikust kasvatus, Tallinn 1947.

Великий друг молодежи, Молодая гвар-
дия' 1960.

Коммунистическое движение молодежи
в России, Москва 1920.

Ленин и молодежь, Партиздат 1933.
Ленинский комсомол, Молодая гвардия'
1963.

Богословство и молодежь, Молодая гвар-
дия' 1968.

О Ленине. Воспоминания зарубежных
современников, Партиздат 1966.

Рождение комсомола, Партиздат 1944.

Mälestusi Vladimirile Eljits' Leninist, 2. osk,
Tallinn 1963.

Анриетан, З. и Сумов, В., Партия и орга-
низация молодежи, Молодой комму-
нист' 1966, № 2, к. 48-56.

Точтаров, Т., Ленинское слово, Молодой
коммунист' 1965, № 10, к. 40-52.

Борохов, А., Молодежь революцион,
Новый мир' 1968, № 10, к. 176-210.

Мухомедьянов, М. М., В. И. Ленин и
международная социалистическая мо-
лодость в годы первой мировой войны,
Новая и новейшая история 1967, № 2, л. 5-14.

Млашник, А., Ленин и РККА, "Юность" 1965,
№ 7, л. 66-67.

Эндре, С., Тööst, mis ei lõpe, "Noorus" 1969, № 3,
л. 20-24.

Järve, P. ja Kaarma, J., Ideoloogilise töö mõ-
ringatest meetoditest ja stiilist koms-
molis, "Noorus" 1969, № 2, л. 32-36.

Коган, К., Ленин, кооперация, труд, "Но-
урус" 1969, № 2, л. 2-5.

SISUKORD

Sissejuhatus	1-6
<u>I</u> V. I. Lenini osa noorsoo organisemisel	7-24
1. Noorsooliikumine Venemaal kuni 1905.-1907. aasta revolutsiooni	8-14
2. V. I. Lenini võitlus noorsoo organisemise eest Esimese maailmasõja aastatel	14-20
3. Venemaa Kommunistliku Noorsooühingu rajamine	21-24
<u>II</u> V. I. Lenini noorsooorganisatsioonide iseseis- rusest, suhetest partiiga ja noorsookultuuriga	25-55
1. Õppiva noorsoo ja parti vaheline ühtsus Lenini teistes 1902.-1903. aastal	25-29
2. V. I. Lenini noorsoost kui parti abilist 1905.-1907. aasta revolutsioonis	30-34
3. Lenini vaadete areng 1917-1924.	34-46
4. V. I. Lenini kommunisti mõistet kogu noorsooga	46-55
<u>III</u> V. I. Lenini kommunisti ülesannetest	56-92
1. Õppida kommunismi, elada kommunismi	56-61
2. V. I. Lenini noorsoo maailmavaate kujundamis- est ja kommunistliku noorsooühingu poliiti- lisusest	61-68
3. Kasvatada kommunisti	68-74
4. V. I. Lenini proletaarne internationalism kavatamine aatuaalsust maailmas	74-81
5. V. I. Lenini - rahvusvaheline noorsooliiku- mise ihastaja	81-92
Lõppsõna	93-95
Venekeelse versiooni	96-97
Kasutatud kirjandus	98-105